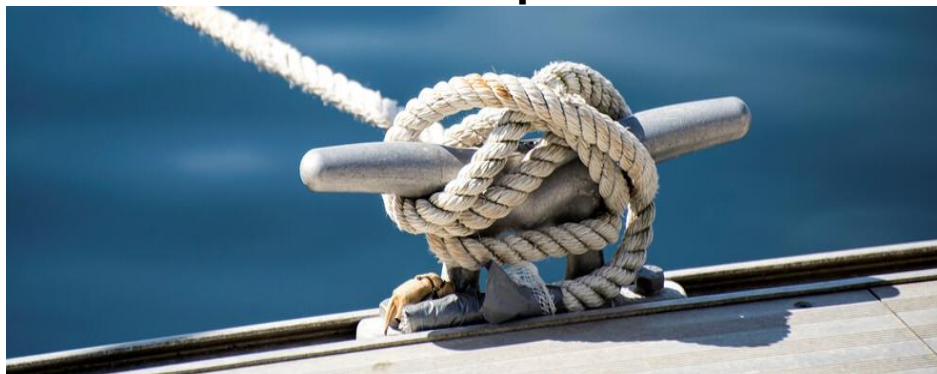

Jelen vagyok

2024

Alapvetés

Idén arra figyelünk, hogy az élet valójában egy nagy jelenlét. Isten beleszólt minket ebbe a tér-idő valóságba. Itt, ebben a világban mutatkozik meg a túlonnani éppen akkor, amikor igazán jelen vagyunk. Vagyunk.

Azért érdemes imádkoznunk, hogy egyre mélyebben kutassunk, egyre mélysegebb vággyal keressük Istent.

Ezért érdemes elkészíteni az ima helyét és az idejét!

Idén éppen ezért elsősorban a János evangéliumára és az “Én vagyok” Igékre építettük az imafonalat.

Imádságunkban a legfontosabb: Ne akarj jól imádkozni, csak légy jelen Jézus számára.

Fogadd el a képeket és gondolatokat, amik benned vannak!

Gondolj arra, hogy mindent ajándékba kapsz az imában.

Nézd magad Jézus szemével! Írd le, mit éltél meg!

Legyen ez az imádságod:

Köszönöm, Uram, hogy megértem ezt a napot. Felajánlom neked az időmet. Kérlek, segíts, hogy most csak rád figyelhessek! Segíts

meglátnom, hogyan maradhatok meg a te szeretetedben! Mutasd meg, mi a szándékom ma velem!

Hogyan imádkozzunk?

Érdemes egy zsoltár elmondásával kezdeni az imádságot! A Bencés zsolozsma imáiból egy aznapra írt zsoltárt imádkozunk minden nap. Az imádság sorai között a csillagok a szünetet, megállást jelzik. Érdemes lassan, nagy szünetekkel imádkozni őket!

A bibliai részt érdemes kétszer olvasni. Egyszer az értelmünkkel, egyszer a szívünkkel.

Engedd, hogy közelebb kerüljön hozzád!

Válaszd ki azt a szót, ami most leginkább kiemelkedik számodra! Írd le ezt a szót!

Használd egy külön füzetet, vagy akár ezeket a lapokat erre a célra!

Gondolkozz el, mit jelent ma számodra. Milyen érzést hoz elő belőled?

Figyeld meg, mi mozdul meg benned, a lelkedben, a szívedben!

Miután erre rátekinthetél, kezdj el beszélgetni Jézussal az élethelyzetedről, az érzéseidről, és az Igéről.

Kérdezd meg, mit szeretne, hogy megérts, megérezz, befogadj ebből az igéből.

Szólítsd meg, és beszélj vele – bárhogyan!

Minden napra írtunk egy **személyes imát** is néhány lelkésztársunkkal.

A “**gondolatok**” Catherine de Hueck Doherty: Pusztinya - Találkozás Istennel a csöndben, a magányban és az imádságban című könyvből vannak. Egy Amerikába menekült orosz nő írta ezt a könyvet. Ő rájött, hogy mai világunk megoldása a pusztinya. Az orosz kereszténységben régóta élő hagyomány, hogy emberek Istentől indítva eldugott, kis erdei házakba, pusztinyákba vonuljanak el, hogy a csöndben, a magányban, az imádságban az önküresítés gyakorlása által Istennel találkozassanak. Catherine Doherty személyes pusztinya-tapasztalatát ülteti át a mai nyugati keresztény lelkiségbe. Ez a pusztinya számára jelképpé vált. Mindenkinek ajánljuk, hogy ez a pusztinya élete jelképévé váljon.

Aki szeretne egy napra börtben ilyen pusztinyába elvonulni, írjon nekünk: csendemberek@gmail.com

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. február 14. szerda, 1. nap

5. zsoltár

Hallgasd meg, Uram, szavamat, * figyelj könyörgő imámra!
Imádságom jusson eléd, * én királyom, Istenem!
Mert hozzád könyörgök, Uram, † már reggel meghalod
szavam, * reggel hozom imám eléd, úgy várlak téged.
Mert nem vagy olyan Isten, hogy kedvelnéd a hamisságot, † a
rossz ember nem talál otthonra nálad, * az istentelen meg
nem áll színed előtt.
Gyűlölsz minden gonosztevőt, † elveszítéd, akinek
hazugságot beszél szája, * a véreskezű és álnok ember
utálatos az Úr színe előtt.
Én azonban kegyelmed bőségében házadba lépek, †
leborulok szent templomod felé, * mert félek téged.
Te vezess, Uram, ellenségeim miatt igaz voltodban, * tedd
járhatóvá előttem utadat!
Mert nincs igaz szó szájukban, * gonoszat forralnak
szívükben.
Tátongó sír a torkuk, * hízélgésre hajlik nyelvük. ...
De örvendezzenek mindnyájan, akik tebenned bíznak, *
ujjongjanak minden időben!
Légy oltalmuk, hogy örvendjenek benned mindazok, * akik
szeretik nevedet!
Mert te, Uram, az igazat megáldod, * s pajzsként borítod
fölébe jószágod.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-
örökké. Ámen.

IGE

*“Nekünk annak tetteit kell cselekednünk, aki engem küldött,
míg nappal van. Eljön az éjszaka, amikor senki sem
munkálkodhat. Amíg a világban vagyok, világossága vagyok a
világnak.” (János 9,4-5)*

Gondolat

„Nem vártam el, hogy mindenki azonnal hajlandóságot mutasson a
pusztinya iránt, vagy kívánczozzék befogadni azt. Az (alázat)
hozzaállása szükségeltetik mindenkitől, aki be akar lépni Isten
pusztaságába. Mivel aki kizárólag a maga akaratából lép be oda,
nem lesz rá alkalmas, mert Isten nem teszi alkalmassá. Legyen a
pusztinyád csöndes, titkos „elzárt kert”, mert megszentelt tér, szent
hely, ahová a lélek azért lép be, hogy Istennel találkozzon. Nem egy
kirakati bazár, amit meg lehet vitatni, vagy fel lehet vágni vele.”
(Catherine de Hueck Doherty: Pustinya - Találkozás Istennel a
csöndben, a magányban és az imádságban, L' Harmattan Kft., 51.
oldal)

Imádság

*Jézusom! Veled indulok el erre a böjti útra. Vágyom arra, hogy
egy irányba haladhassunk, egy ritmusra járhassunk, jól
beszélgethessünk vagy áldott csendben legyünk. Szeretném
elengedni mindazt, ami lehúz, visszatart, ügyet sem vetni arra,
ami elcsábít. Félek, hogy nem fog sikerülni. De nem akarok
félteni, csak jelen lenni a számodra. Szereteted kiűzi a
félelmemet! Ámen!*

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. február 15. csütörtök, 2. nap

89/90.zsoltár

Uram, te lettél menedékünk, * nemzedékről nemzedékre.
Mielőtt a hegyek lettek, † föld és világ megszülettek, * öröktől örökig vagy te, Isten.
Te a halandót ismét porrá teszed, * és így szólsz: „Emberfiak, a porba térjete!”
A te szemedben ezer év, akár a tegnap, úgy tűnik tova, * mint egy órállás éjszaka.
Te elragadod őket, † olyanok lesznek, mint az álom, * mint a hajnalban sarjadó virág.
Reggel kizöldül, fölvirul, * estére megfonnyad s elszárad.
Bizony elsorvadtunk haragodtól, * indulatodtól megrendültünk.
Mert szemed elé állítottad vétkeinket, * s arcod világosságában látod bűneinket.
Haragodban múltak el napjaink, * sóhajként múltak el esztendeink.
Mindössze hetven év egész életkorunk, * nyolcvan talán, ha erősek vagyunk.
Ebből is legtöbb betegség, szenvedés, * sebesen elszáll és elragadtatunk.
Ki érti meg hatalmát haragodnak, * és ki fél igazán haragod hevétől?
Taníts meg számbavenni napjaink sorát, * hogy eljussunk a szív bölcsességére.
Fordulj hozzánk, Uram, meddig késelek? * Légy könyörületes szolgálidhoz!
Tölts el minket már reggel irgalommal, * hogy minden nap ujjongjunk s vigadjunk.
Örvendeztess meg a szenvedés napjaiért, * a sok bajt látott esztendőkért.
Ragyogjon föl műved szolgálid fölött, * és fiaik fölött dicsőséged.
Szálljon ránk Urunk, Istenünk jósága, † s kezünk munkáját igazítsd jó végre, * kezünk munkáját igazítsd jó végre.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké.
Ámen.

IGE

Ti lenről valók vagytok, én pedig fentről való vagyok; ti e világból valók vagytok, én nem e világból való vagyok. (János 8,23)

Gondolat

A csöndben élőknek, akik igazán imádkozni fognak, az egész emberiség ott lesz a pusztinyájukban. ... Szükségünk van olyan emberekre, akik Isten csöndjében maradnak, és nem vonja el a figyelmüket ezernyi belső zaj, vagy a rájuk nehezedő elvárások... A pusztinya soha nem válhat egyszerűen az alvás, kikapcsolódás, életritmus-váltás üdülőhelyévé. A pusztinya szent hely, annyira szent, hogy aki belép oda, annak bele kell borzongania. Nem olyan hely, ahová be lehet ugrani egy teára, kávéra! Nem étkező vagy alvóhely. Isten helye. ... Aki odamegy, azért vonuljon be oda, hogy belépjen Isten hatalmas csöndjébe, és hogy imádkozzék. (56-58.o.)

Imádság

Jézus! Itt kuporogsz velem a belső szobámban és jelenléteddel kitágítod a létezésem határait. Én porszemnyi, percéletű ember vagyok, Te Örökkévaló Isten. Közted és köztem, az odafent és idelent között szereteted, Te magad vagy a híd. Hadd léphessek ma is egyet ezen az úton előre Veled! Ámen

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. február 16. péntek, 3. nap

50/51. zsoltár

Könyörülj rajtam irgalmadban, Istenem, * töröld le gonoszságomat nagy jószágod szerint!

Teljességgel moss meg bűnömtől engem, * vétkeimtől tisztíts meg engem!

Mert elismerem vétkeimet, * előttem van bűnöm szüntelen.

Egyedül ellened vétkeztem, * színed előtt gonoszat tettem.

Am te végzétedben igaz vagy, * és igazságos, amikor ítélsz.

Íme vétékben jöttem a világra, * anyám bűnben fogant engem.

Am te az igaz szívet szereted, * bölcsességedet föltárod nékem.

Hints meg izsóppal és tiszta leszek, * moss meg és a hónál fehérebb leszek!

Add hallanom a vígság és öröm szavát, * hadd ujjongjanak megtört csontjaim!

Fordítsd el bűneimtől arcodat, * töröld el minden vétkeimet!

Tiszta szívet teremts bennem, Istenem, * újítsd meg bensőmben az erős lelket!

Ne taszíts el színed elől, * ne vond meg tőlem szent Lelkedet!

Add vissza üdvösséged örömét, * tégy erőssé engem készséges lélekkel!

Megtanítom a bűnösöket minden utadra, * az istentelenek hozzád térnek.

Szabadíts meg a vérontás bűnétől, Isten, megmentő Istenem, * és igazságodat ujjongva hirdeti nyelvem!

Nyisd meg ajkamat, Uram, * és szám hirdeti dicséreted!

Mert véres áldozatban nem leled kedved, * égő áldozatban sem telnék örömed.

Az Istennek tetsző áldozat a töredelmes lélek, * nem veted meg, Istenem, az alázatos és megtört szívet.

Tégy jót, Uram, jószágodban Sionnal, * építsd fel Jeruzsálem falait!

Akkor majd kedves lesz előtted az igaz áldozat, † az égő és a teljes áldozat, * akkor majd állatokat hoznak oltárodra.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké.

Amen.

IGE

De Mózes azt felelte Istennek: Ha majd elmegyek Izráel fiaihoz, és azt mondom nekik: atyáitok Istene küldött engem hozzátok, és ők megkérdezik tőlem, hogy mi a neve, akkor mit mondjak nekik? Isten ezt felelte Mózesnek: Vagyok, aki vagyok. Majd azt mondta: Így szólj Izráel fiaihoz: A „Vagyok” küldött engem hozzátok. (2 Mózes 3,13-14)

Gondolat

A közösség részének lenni nem földrajzi elhelyezkedés kérdése... Ennek az „el vagyok vágva a közösségtől” – büntudatérzésnek egyik legfőbb oka a nyugati teljesítmény felfogásból származik. A nyugat a teljesítményért tartja magát értékesnek. Papok, apácák és világiak belsőleg az alapján értékelik magukat, hogy milyen teljesítményre képesek. Különösen a papok nem veszik észre, hogy a jelenlétük elegendő. (62.o.)

Imádság

Világosság Atyja! Fénybe burkolt trónuson ülő Bárány!

Te vagy az első és az utolsó, a kezdet és a vég, az igen és a nem, teljességed betölti ezt a földet.

Ma visszaemlékezem a bizonyágtevők fellegére, azokra, akik utamon, utadon életükkel mutatták meg, hogy hogyan lehet jelen lenni és ragyogni ebben a világban, mint csillagok az éjszakában. Ma valóságos hús-vér tanúid emberi kétségeit, hitpróbáit, zajos küzdelmeit és csendes rágódásait is számba veszem, amivel ellene mondtak a sötétség és a rombolás térhódításainak. Ma keresem azokat a helyeket, ahol rám süthet napfényed, ahol a felhők mögül feldereng a Te átvilágító jószágod, ahol melegséget és fényt adhatok egy szóval, egy mosollyal, egy érintéssel, egy szelet megtöretettséggel, egy korty kiontottsággal, amivel átszötted életünket. Amen

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. február 17. szombat, 4. nap

59./60 zsoltár

Isten, elvetettél és szétszórtál minket, * megharagudtál ránk; térj vissza hozzánk!

Megrendítetted a földet és összetörted, * megindult egészen: gyógyítsd be sebeit!

Kemény csapással sújtottad népedet, * a keserűség borával itattál bennünket.

Jelt adtál azoknak, akik félnek téged, * hogy megmeneküljenek az íjak elől.

Ments meg jobboldal és hallgass meg minket, * hogy megszabaduljanak azok, akiket szeretsz!

Isten így szólt szentélyében: † „Ujjongva osztom fel Szichemet, * kimérem Szukkot völgyét.

Az enyém Gileád és enyém Manassze, † Efraim sisak lesz fejemen, * Júda a királyi jogarom.

Moáb a mosdótálam, † Edomra teszem sarumat, * csatakiáltásom Filisztea fölött hangzik.“

Ki vezet el az erős városba, * ki kíséri Edomba léptemet?

Nemde te, Istenünk, aki elhagytál minket, * és seregeinkkel nem vonulsz csatába, Istenünk?

Adj segítséget a gyötrelem idején, * mert az emberi segítség mit sem ér!

Istennel nagy dolgokat viszünk végbe, * ellenségeinket ő porba tiporja.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké. Ámen.

IGE

Megkereshettek volna, de nem kérdeztek, megtalálhattak volna, de nem kerestek. Itt vagyok, itt vagyok! – mondtam a népnek, amely nem hívta segítségül nevemet. (Ézsaiás 65,1)

Gondolat

A pusztinyalako kertész, aki műveli földjeit, kihúzza minden gyomot. ... Ezután Isten képes olyan magot vetni bele, amelyet ő akar. A pusztinyalako azzal foglalatatoskodik, hogy virágoskertté változtassa a pusztaságot. ... Ez a fajta részvétel megnyílás egy hatalmas kockázat elviselésére. Megnyílás a fájdalomra és az öröme. Mindkettőre, mert mindez megnyílás Krisztusra. (61.o.)

Imádság

Mennyei Édesatyám! A felnövekvés kínjai, a magamra maradás vergődése, az önállóság áldozatai, a bentragadt lehetőségek marcangolása megakadályozza bennem, hogy úgy higgyek és bízzak benned, mint egy gyermek. Visszafojtja a mustármagyninak sem nevezhető vágyat arra, hogy egyszerűbben és nagyobb bizalommal, rád hagyatkozással és elvetettséggel szemléljem a sorsomat, a hatalom nagy színjátékát és az azt körülvevő és mégis benne éledő jézusi országot-várost-templomot-házat. Ültesd el ma nehézségekkel felszántott, sivatagos szívembe Szentlelked bátorságát a növekedésre, az újrakezdésre, a befogadásra, megnyílásra, a beszélgetésre, a csendre, a Veled való közösségre.

Ámen

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. február 18. vasárnap, 5. nap

62./63 zsoltár

Isten, te vagy Istenem nékem, * pirkadattól melletted virrasztok.
Téged szomjaz a lelkem, érted eped a testem, * mint aszú föld, mely szomjas és vizetlen.
A szent sátorban téged keres arcom, * hogy dicsőséges hatalmad meglássam.
Jobb a te jóságod, mint az élet, * hirdetni fog ajkam téged.
Áldalak, amíg csak élek, * s nevedben tárom feléd kezemet.
Mint dús lakomával, teljék be lelkem, * és ajkam dicsér ujjongás szavával.
Rád emlékezem éjjel ágyamon, * és rád gondolok reggel.
Mert te vagy oltalmam, * szárnyaid árnyékában örömöm lelem.
Hozzád ragaszkodom egész szívvel, * jobboldal erősen tartasz engem.
De akik romlásom tervezik, * a föld mélyébe kerülnek.
Kardélre hányják őket, * a rókák is megkapják belőlük részüket.
De a király örvendezik majd Istenben; † akik rá esküsznek, diadalt aratnak, * mert a gonoszok szája elnémul.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak, * és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben, most és mindenkor, * és mindörökkön-örökké.
Ámen.

IGE

Mert én a legkisebb vagyok az apostolok között, aki arra sem vagyok méltó, hogy apostolnak nevezzenek, mert üldöztem Isten egyházát. De Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok, és hozzám való kegyelme nem lett hiábavaló, sőt többet fáradoztam, mint ők mindnyájan; de nem én, hanem az Istennek velem való kegyelme. Azért akár én, akár ők: így prédikálunk, és így lettetek hívőkké. (1 Korintus 15,9-11)

Gondolat

A legfeszítőbb dolog a nyugati ember számára, hogy ennyire nyilvánvalóan passzív maradjon. Nem könnyű ilyen módon érzékenynek lenni a Lélek finom működésére. A lélek nagyon könnyedén mozog, a fuvallatnál is könnyedebben, a levegőnél is könnyedebben. amikor lélegeztek, nem vagytok tudatában a szobában levő levegőnek. Annyira hozzá vagytok szokva a lélegzéshez. (64.o.)

Imádság

Milyen jó, Jézus, hogy te a Lélek finom mozgásával közelítesz. Nem nagy robajjal, nem is földrengéssel, vagy nagy viharral. Hanem csak finoman. Finomabban, mint a lélegzet. Mint az első esőcsepp, mely a szomjas földre pottyán. Mint a Nap első sugara, amely még nem vakít, csak óvatosan, tapogatózva, derengve érkezik hűvös hajnalon. Adj álmatlan éjszakákat, hogy rád gondoljak. Adj szárnyaddal árnyékot, hogy örömöm legyen az enyhülésben. Mutasd meg arcod, hogy meglássam a magamét is. Adj figyelmet, mozdulatlan szemlélést, hogy imádságom könnyű, finom illatként szállhasson hozzád. Ámen.

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. február 19. hétfő, 6. nap

3. zsoltár

Uram, de sokan gyötörnek engem, * sokan fölkelnek ellenem,
Sokan mondják rólam: * „Nincs oltalma Istenben!”
De te, Uram, védő pajzsom vagy, * dicsőségem, aki fölemelted csüggedt
fejemet.
Az Úrhoz kiáltottam hangos szóval, * és ő meghallgatott engem szent
hegyéről.
Nyugalomra tértem és álomba merültem, * de fölkeltem, mert az Úr
fölemelt engem.
Vegyén bár körül ezernyi nép, akkor sem félek. * Kelj fel, Uram, ments
meg, Istenem!
Ellenségeimet arcul verted, * a bűnösök fogát összezúztad.
Menedékünk benned van, Uram, * legyen áldásod népeden!
Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké.

IGE

*Ezért tehát, hogy el ne bizakodjam, tövis adatott a testembe: a Sátán
angyala, hogy gyötörjön, hogy el ne bizakodjam. Emiatt háromszor
kértem az Urat, hogy távozzék az el tőlem. De ő ezt mondta nekem: Elég
neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.
Legszívesebben tehát az erőtlenségeimmel dicsekszem, hogy Krisztus
ereje lakozzék bennem. Ezért Krisztusért örömöm telik erőtlenségekben,
bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldöztetésekben és
szorongatásokban, mert amikor erőtlen vagyok, akkor vagyok erős.
(2 Korintus 12, 7-10)*

Gondolat

A pusztynyalakónak végsősoron meg kell értenie, hogy olyan üressé kell
válnia, mint amilyen üres lett Isten őerte. ... Önmagunknak ez a
felajánlása, ha és amikor elérkezik, saját szabad akaratunkból kell, hogy
fakadjon. Ha elérkezik, mindent meg fog változtatni. Továtűnik a félelem.
Noha korábban a pusztynyalakót gyakran gyötörték félelmek., mostantól
fogva ez nem számít... Ahol jelen van a kenózis (megüresedés), ott nincs
félelem. (139.o.)

Imádság

*Üressé lenni, Istenem, rettentő félelmetes. Elveszek, eltűnök,
ami most fontos nekem, elveszíti jelentőségét. Ki leszek én
akkor? ... És most ki vagyok? Az, akinek tele van a puttonya?
Tele félelemmel, haraggal, bántó sémákkal, önsajnálattal,
önérzettel? Vagy éppen a mindentől megszabadulni akarás
görcseivel? Mivel vagyok tele? Mitől szeretnél megszabadítani,
megüresíteni, Uram?
Hozd el rám a tőled jövő ürességet. Tölts meg ürességeddel,
hogy elúzd belőlem a félelmet, és megtelhessek a szeretet
ürességével. Ámen.*

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. február 20. kedd, 7. nap

84./85. zsoltár

Megáldottad országod, Uram, * jóra fordítottad Jákob sorsát.
Megbocsátottad néped vétkét, * elengedted minden bűnét.
Indulatodnak féket vetettél, * eloltottad haragod tüzét.
Teremts újjá minket, megváltó Istenünk, * haragodat fordítsd el tőlünk!
Vajon örökké neheztelsz miránk, * s nemzedékről nemzedékre terjed haragod?
Miért nem keltesz újra életre minket, * hogy örvendhessen néped tebenned?
Engedd, Uram, irgalmad látnunk, * és megváltásodat add meg nekünk!
Hadd halljam, hogy mit mond az Úr, az Isten! * ő valóban a békét hirdeti.
Békét népének és minden szentjének, * és azoknak, akik szívből hozzá térnek.
Közel van üdvössége az istenfélőkhöz, * hogy dicsőség lakja földünket.
Találkozik majd hűség és irgalom, * együtt lesz akkor béke és igazság.
Hűség sarjad a földből, * igazságosság néz le a mennyből.
Az Úr megadja áldását, * s földünk meghozza gyümölcsét.
Igazságosság jár az Úr előtt, * békeesség követi lépteit.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké. Ámen.

IGE

Azután egy másik kutat ástak, de amiatt is perlekedtek vele, ezért azt Szitnának nevezte el. Onnan is továbbvonult, és egy másik kutat ástott, amely miatt már nem perlekedtek vele, ezért azt Rehóbótnak nevezte el, mert ezt mondta: Most már tágas helyet szerzett nekünk az ÚR, és szaporodhatunk ezen a földön. Onnan fölment Beérsebába. Azon az éjszakán megjelent neki az ÚR, és ezt mondta: Én vagyok atyádnak, Ábrahámnak Istene. Ne félj, mert én veled vagyok, megáldalak, és megsokasítom utódaidat szolgálomért, Ábrahámért! Ezért Izsák épített ott egy oltárt, és segítségül hívta az ÚR nevét. Majd felverte ott a sátrát, szolgálói pedig kutat ástak ott. (1 Mózes 26,21-25)

Gondolat

A zeal angol kifejezés általában a cselekvés hőfokát jelzi. Az ember lelkesedik saját földje megműveléséért valamilyen mozgalomért. De az igazi lelkesedés csöndben megállni, és hagyni, hogy Isten tüzzé váljon bennetek. Fölöttébb nem könnyű, ha Isten tüze lángol a bensőtökben. Csak ha valódi lelkesedés száll meg titeket, akkor lesztek képesek kiállni Isten tüzét. (65.o.)

Imádság

Ha őszintén meggondolom, nem vagyok benne biztos, hogy tényleg szeretném látni irgalmadat, Uram. Vagy tényleg szeretném hallani, hogy mit mondasz? Sokszor ezért nem lépek be a belső szentélybe. Félek, hogy olyat kérsz tőlem, amit nem szeretnék. Elmondom a zsoltárt, de nem mélyedek el benne. Imádkozom, de csak a szavakat mormolom. A Lélek csendjétől félek. Lelkesedem dolgokért, de nem szeretném hagyni, hogy lángolj bennem. Félek kiadni a kezemből a kontrollt. Félek sodródni a pusztában, mint egy homokszem vagy fűmag. Végképp nem vagyok képes vágatni a pusztában, mint egy paripa. A Lélek finom fuvallatával érints meg, hogy legyek bátor a bensőségesség útján. Ámen.

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. február 21. szerda, 8. nap

122/123. zsoltár

Hozzád emelem szememet, * aki a mennyben lakozol.
Amint a szolgák gazdájuk kezét figyelik, * ahogy a szolgáló úrnőjének kezére tekint,
Úgy tekint szemünk Istenünkre, az Úrra, * amíg meg nem kegyelmez nekünk.
Könyörülj rajtunk, Urunk, könyörülj, * mert a gyalázattal nagyon elteltünk.
Mert nagyon megtelt a lelkünk * a gazdagok gúnyolódásával, a dölyfösök büszke göggyével.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké. Ámen.

IGE

Szívből megutáltam életem. Szabadjára engedem hát panaszom, hadd beszéljek keserű lélekkel! Azt mondom Istennek: Ne tarts bűnösnek! Add tudtomra, miért perelsz velem! Jó neked az, hogy sanyargatsz, hogy megveted kezéd munkáját, a bűnösök terveinek pedig kedvezel? Hát testi szemeid vannak neked, és annyit látsz te is, amennyit egy ember? Olyanok napjaid, mint a halandóé? Olyanok éveid, mint az emberé? Hiszen kutatod bűnömet, és keresed vétkeket, pedig tudod, hogy nem vagyok bűnös, de senki sem ment meg kezedből! (Jób 10,1-7)

Gondolat

Ezúttal a pusztinyában viaskodtam, küzdöttem Istennel. Küzdöttem, mert valami rejtélyes oknál fogva nem akartam utazni. Egy icipicit félelmetesnek tűnt. El tudjátok képzelni, hogy mindez félelmetes lehet? Nos, ami engem illet, az volt. Úgyhogy harcoltam. Egy napot átküzdöttem és harcoltam az Úrral.... Nem tudom, honnan kaptam kegyelmet, hogy magamra figyeljek, de ezt tettem. Olyan volt, mintha személyiségem minden szegletében fény gyulladna, és tisztán láttam számos dolgot belülről, ami szólni akart hozzám, amivel beszédbe akartam elegyedni. Ahogy sor került a párbeszédre, azt tapasztaltam, hogy ez valóban önmagam szeretetének a kegyelme... Felfedeztem azt is, hogy önmagam szeretete tartalmazza Isten szeretetét, aki bennem lakik. (169 o.)

Imádság

Kegyelem, hogy önmagamra figyelhetek. Levetett sarukkal állok életem története előtt. Látom benne saját bukdácsolásom történetét. De látom a te nagyszerű munkádat is ugyanabban az esendő, sebzett életben, amely az enyém. Leveszem most saruimat, és átélem a kegyelmet, hogy figyelsz rám, és figyelhetek önmagamra. Ámen.

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. február 22. csütörtök, 9. nap

107/108. zsoltár

Kész az én szívem, Istenem, kész az én szívem, * hogy énekeljek és zsoltárt zengjek.

◆ Ébredj, lelkem, ébredj, citera, hárfa, * hadd ébresszem így a hajnalt!

A nemzetek közt, Uram, megvallak, * énekkel magasztallak a népek között.

Mert nagy a te irgalmad s felér az egekig, * hűséged a magas felhőkig.

Emelkedjél fel, Isten, az egeknek fölébe, * dicsőséged ragyogja be az egész földet!

Hallgass meg és terjeszd ránk jobbodat, * hogy megszabaduljanak, akiket szeretsz!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké. Ámen.

IGE

Mózes akkor ezt mondta az ÚRnak: Kérlek, Uram, nem vagyok én a szavak embere. Korábban sem voltam, de azóta sem lettem az, hogy szolgáloddal beszélsz. Sőt inkább nehéz ajkú és nehéz nyelvű vagyok. De az ÚR ezt mondta neki: Ki adott szájat az embernek? Ki tesz némává vagy süketté, látóvá vagy vakká? Talán nem én, az ÚR?! Most azért csak menj: majd én segítségedre leszek a beszédben, és megtanítalak arra, hogy mit beszélj! De ő azt felelte: Kérlek, Uram! Küldj mást, akit küldeni tudsz! (2 Mózes 4,10-13)

Gondolat

Hiszem, hogy Isten még most is támaszt ilyen férfiakat és nőket, mert a világban oly kevés a szív csöndje. Annyi sok zaj van az emberek lelkében, fejében, szívében, hogy Isten hangja nem hallható. Így ő maga fog hívni sokakat, hogy jöjjenek, és figyeljenek csöndjére, hogy belemerítkezzenek. Elküldi majd őket, hogy a jelenkor prófétáiként szerte a Földön az egész világon újra az ő hangjává váljanak. (59.o.)

Imádság

Megüresedni, kiürülni teljesen, hogy szavaim se legyenek. Jó lenne, Istenem. Most párbeszédem mennek a fejemben újra és újra. Hogyan kellett volna akkor... mit kellett volna mondanom... Ha ez elhallgat, akkor kezdi a jövőért való aggodás a maga mondókáját. Terveket szövöget, hogy minden eshetőségre felkészítsen.

Bárcsak ne lennének szavak, csak nagy kék belső tenger, csak földből kibújó rügyek, csak éneklő tavaszi szellők, csak pirkadó hajnalok. Bárcsak a te szavaid szólnának hangtalan hangon belőlem. Ámen.

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. február 23. péntek, 10. nap

16. zsoltár

Hallgasd meg, Uram, igaz ügyemet, * figyelj könyörgő szavamra!

Imádságom fogadd füledbe, * mert ajkamon nincsen hamisság.

Ítéletemet arcodtól várom, * mivel látja az igazat szemed.

Ha szívemet megvizsgálod és éjjelente kifürkészed, † s ha kipróbálsz is tűzben engem, * álnokságot nem találsz bennem.

Nem vétkeztem szavamban, mint emberek szoktak, * megtartottam ajkad ígét.

Parancsaid útján szilárdan járok, * ösvényeiden lábam meg nem inog.

Hozzád kiáltok, mert meghallgatsz, Uram, * hajtsd füled hozzám, hallgasd meg szavam!

Csodálatos irgalmadat mutasd meg nékem, * mert megmented mindazt, aki jobboldhoz menekül.

Oltalmaz, mint szemed fényét, † szárnyad árnyékába rejts el engem * a gonoszok elől, kik erőszakkal törnek ellenem!

Ellenségeim körülrajzanak engem, † elzárták konok szívüket, * szájukból kevély szó árad.

Sarkamban vannak, már körül is fognak, * rám szegezik szemüket, hogy földre verjenek.

Olyanok, mint a zsákmányra éhes oroszlán, * mint a rejtekben lapuló fiatal oroszlán.

Kelj föl, Uram, szállj szembe velem, terítsd a földre! * Ments meg kardoddal a bűnöstől engem!

Szabadíts meg ezektől az emberektől karoddal, Uram, * akik ettől az élettől várnak mindent.

Töltsd el testüket azzal, amit nekik szántál, † lakjanak jól ők és fiaik, * és hagyják gyermekeikre, ami megmaradt.

De én igaz voltomban látlak meg, Uram, téged, * mikor fölébredek, színed látása tölt el engem.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön örökké. Ámen.

IGE

János így tett bizonyosságot, amikor a zsidók papokat és lévítákat küldtek hozzá Jeruzsálemből, hogy megkérdezzék tőle: Ki vagy te? Ő megvallotta, és nem tagadta. Ezt vallotta: Én nem a Krisztus vagyok. Erre megkérdezték tőle: Hát akkor? Te vagy Illés? Ő azt mondta: Nem az vagyok. (János 1,19-21)

Gondolat

Amikor imádkozol, menj be a belső szobádba... (A mi Urunknak ezek a szavai azt jelentik, hogy be kell lépned önmagadba, és ott kell létrehoznod egy szentélyt.) A rejtek az emberi szív...Az aszkétáknál a pusztaság bensővé válik, és az összeszedett lélek összpontosítását jelenti. (65-66.o.)

Imádság

Valóban, ki vagy te? És ki vagyok én? Ki vagy te az én szememben? Ki vagyok én a te szemedben? És kik vagyunk Isten szemében? Hozzád kiáltok, Uram, mert te meghallgatsz engem. Te tudod, hogy ki vagyok. Te már azt is tudod, hogy Lelked által kivé válhatok. Nálad jó helyen vannak vallomásaim, összetört életem töredékes mondatai. A te csöndedben megszólal a vigasztalás. Legyen dicsőség szent nevednek. Ámen.

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. február 24. szombat, 11. nap

120/121. zsoltár

Szemem a hegyekre emelem: * honnan jön segítségem?
Segítséget csak az Úr ad nékem, * aki az eget és a földet alkotta.
Nem engedi, hogy lábad inogjon, * éberem őriz téged, el nem alszik.
Bizony nem szunnyad és el nem alszik, * aki Izraelt őrzi.
Az Úr a te őrződ, * jobboldon áll az Úr és oltalmaz téged.
Nem árt neked a nap tüze nappal, * sem a holdvilág éjszaka.
Megőrzi az Úr téged minden rossztól, * az Úr megőrzi lelkedet.
Megőrzi az Úr jártadban-keltedben, * most és örökkön-örökké.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké.
Ámen.

IGE

A föld végén ragadtalak meg, annak legszéléről hívtalak el. Ezt mondtam neked: Szolgám vagy! Kiválasztottalak, nem vetlek el téged! Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítelek, meg is segítelek, sőt győzelmes jobboldom támogatlak. Megszégyenülnek és gyalázatra jutnak mindazok, akik gyűlölnék téged. Semmivé lesznek, elpusztulnak, akik veled perbe szállnak. Keresed, és nem találod azokat, akik téged támadnak. Megsemmisülnek teljesen, akik ellened harcolnak. Mert én, az ÚR, a te Istened, erősen fogom a jobboldat, és ezt mondom neked: Ne félj, én megsegítelek! (Ézsaiás 41,9-13)

Gondolat

Tegyük fel, hogy házas vagy, és gyereket vársz. Abbahagyod-e a férjedre való főzést? ... Nem. Folytatnád a hétköznapi tevékenységeidet. Az egyetlen különbség közted és mindenki más között, hogy te gyereket

hordozol. Méhed Pusztinya a Gyermek számára, és bárhova mész, őt hordozod. Bárhova mész, Krisztust hordod méhedben, és az ő jelenlétét viszed magaddal, mintha egy természetes gyermek jelenlétét hordoznád. Hiszen amikor egy nő várandós, az emberek különös figyelmet szentelnek neki. Rámosolyognak, kényelmes hellyel kínálják, hogy üljön le. Ő az életről tesz tanúságot. Az életet hordja magában. (81.o.)

Imádság

Megváltóm! Létezésemnek ad különleges értelmet és minőséget, hogy szívem mélyén hordozhatlak, bölcsőd, szállásod lehetek. Ebben az áldott állapotban élhetek. Nézhetlek Téged, gyönyörködhetek Benned, örömmel töltheti el szívemet. Hozzád tartozóként mutathatlak be másoknak. Olyan természetes, őszinte és egyszerű lehetne mindez, bennem mégis sokszor görcsös akarássá, kínos erőlködéssé válik. Bizonyoságom Rólad, az Erősről, az Igazról erőtlenül, sablonosan, semmitmondóan hangzik. Önmagaddal erősítsd meg szívemet és számat! Ámen

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. február 25. vasárnap, 12. nap

Zsoltár Dániel könyvéből

Áldott vagy, Urunk, atyáink Istene, * dicséretes, dicsőséges és magasztos örökkön-örökké.

Áldott a te szent és dicső neved, * dicséretre méltó és magasztos örökkön-örökké.

Áldott vagy dicsőséged fenséges házában, * dicséretre méltó és dicsőséges örökkön-örökké.

Áldott vagy országod királyi székében, * dicséretre méltó és magasztos örökkön-örökké.

Áldott vagy, aki átlátod a mélységet, † és trónolsz a kerubok fölött, * dicséretre méltó és magasztos örökkön-örökké.

Áldott vagy a magas egekben, * dicséretre méltó és dicsőséges örökkön-örökké.

Áldjátok az Urat, művei, mindnyájan, * dicsérjétek és magasztaljátok őt örökkön-örökké!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak, * és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor, * és mindörökkön-örökké.

Ámen.

IGE

Jézus azt mondta nekik: Én vagyok az élet kenyere: aki énhozzám jön, nem éhez meg, és aki énbennem hisz, nem szomjazik meg soha. (János 6,35)

Gondolat

Az anyagi javak természetesen csak a kezdetet jelentik. Amikor feladjátok ezüstötöket, aranyotokat, szüleiteket, barátaitokat, akkor léptek be a fizikai magányba. Viszont még mindig magatokkal hordozzátok az „ego”-t, azaz, aki én vagyok, ezt az önző egót. Ebben a belül rejlő pusztinyában ki kell üresíteni magatokat, ami sokkal nehezebb, mint feladni bármi anyagit. Azonban úgy vélem, hogy a fizikai pusztinyában ez az egó gyorsabban elhal, noha meg kell halnia minden egyes keresztényen belül rejlő pusztinyájában is. (227.o.)

Imádság

Jézus, nem is tudom, mikor voltam úgy igazán éhes. Megtehetném, hogy csak kenyeret és vizet veszek ma magamhoz. De megvallom, bennem van az ellenállás, hogy le kell mondanom napi gyomorkényeztetéseimről. Az ízek is hiányoznának, de leginkább az, hogy én irányítok. Milyen kétes hatalom ez. És mégis ragaszkodom hozzá. Úgy tűnik, mintha választanom kellene lemondás vagy megragadás között. De ma inkább azért a szabadságért könyörgök, hogy ne legyen fontosabb számomra egyik vagy másik, hanem csak te. Kérlek, segíts, hogy a figyelmem rajtad legyen, aki vagy, és ne a dolgokon, amiket látszólag megitélek, hogy jók-e vagy rosszak. Segíts meg, hogy ítéletek helyett az te jelenléted áramoljon bennem. Ámen.

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. február 26. hétfő, 13. nap

76/77. Zsoltár

Hangos szóval az Úrhoz kiáltok, * Istenhez száll szavam, és ő meghallgat engem.

♦ Szorongatásom napján Istent keresem, † éjszaka szüntelen hozzá emelem kezem, * vigasztalódní nem akar szívem.

Ha Istenre gondolok, egyre csak sóhajtok, * ha rá emlékezem, elcsügged bennem a lélek.

Szememet ébren tartod, * nyugtalan vagyok, szólni sem tudok.

A régi napokra gondolok, * emlékezem a régmúlt évekre.

Egész éjjel töprengok szívemben, * gondolkodom és ezt fürkészi lelkem:

Vajon az Isten örökre elvet, * s nem lesz többé hozzánk kegyelmes?

Vajon végleg elfogyott irgalma, * nemzedékről nemzedékre megszünt ígéje?

Könyörölni az Isten elfeledt, * haragjában megvonja tőlünk irgalmát?

S így szólók: „Az az én fájdalma, * hogy megváltozott a Főlséges jobbja!”

Tetteidre, Uram, visszagondolok, * emlékezem csodáidra, melyeket kezdettől műveltél.

Megfontolom minden tettetted, * végiggondolom nagyszerű műveid.

Szent a te utad, Istenem! * Van-e oly nagy isten, mint a mi Istenünk?

Te vagy az Isten, aki csodákat művelsz, * megmutattad hatalmad a népek között.

Megszabadítottad karoddal népedet, * Jákob és József fiait.

Láttak a vizek, Isten, téged, † láttak a vizek és remegtek, * megrendült a tenger mélye.

A felhőkből vizek ömöltek, † megdördültek a magas fellegek, * és nyilaid szerteröpültek.

Dörgésedtől zúgott a fürgeteg, † villámaid bevilágították az egész földet, * megrendült a föld és remegett.

Tengernek vetted utadat, † a nagy vizeken át vezetett ösvényed, * s lépteid nyomát senki sem látta.

Néped vezetted mint a nyáját * Mózes és Áron keze által.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké.
Ámen.

IGE

Jézus ismét megszólalt, és ezt mondta nekik: Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága. (János 8,12)

Gondolat

Elmúlt a félelmem, mert szembesültem a ténnyel, hogy egy napon tényleg lehet, hogy megölnek. Talán akkor, amikor Krisztushoz hasonlóan elfogadjuk a halál valóságát, a félelem elmúlik, és elérünk a kenózis valódi mélységéhez. A félelemmel együtt az emberi tisztelet is eltűnik, mint múló árny a sivatagi éjben. Az emberi tiszteletnek számos arca van... a neveltségessé válástól való félelem. ... A pusztinya eleinte elég rideg anya. Fokról fokra elválaszt, és nektek engednetek kell, hogy leválassza rólatok a vágyat a csodálat, tömjénezés és hasonlók iránt... Ez egy nagyon fontos pont. Az emberek megvádolnak, vagy megdicsérnek. Mindkettő során béketűrőnek kell maradnotok. (141.o.)

Imádság

Mennyei Atyám! Köszönöm, hogy ma reggel is kihoztál a éjszaka sötétségéből. Mielőtt elkezdenék vakon botorkálni vagy rohanni, kapkodni, intézkedni, elrendezni dolgokat, hadd fonjam karomat a karodba, hadd kapaszkodjam Beléd, mint egy világtalan ember a látóba, hadd bízzam Rád magam. Vonj közel magadhoz, tarts szorosán és vezess Uram, mert Nélküled nem látok és nem haladok! Imádkozom a depresszióban, reménység nélkül élő emberekért: gyűjts éjszakájukba fényt! Hadd égjen a soha ki nem alvó tűz! Ámen

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. február 27. kedd, 14. nap

126/127. Zsoltár

Hogyha nem építi az Úr a házat, * építői hasztalan fáradnak.

Hogyha nem őrzi az Úr a várost, * őrzője hasztalan virraszt.

Hasztalan nektek hajnal előtt kelni, † nyugovóra későn térni, * és verejtékkal enni kenyeret;

Pihentében is megad minden áldást * annak az Úr, akit szeret.

Íme, a gyermek az Úrtól kapott örökség, * az anyaméh gyümölcse jutalom.

Akár a hős kezének nyilai, * olyanok a serdülő ifjak.

Boldog ember, aki velük tölti meg tegzét, * ha a kapuban vitába száll az ellenséggel, nem éri szégyen.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké.

Ámen.

IGE

Bizony, bizony, mondom nektek: aki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem másfelől hatol be, az tolvaj és rabló; 2de aki az ajtón megy be, az a juhok pásztora. Neki ajtót nyit az őr, és a juhok hallgatnak a hangjára, a maga juhait pedig nevükön szólítja és kivezeti. Amikor a maga juhait mind kivezeti, előttük jár, és a juhok követik, mert ismerik a hangját. Idegent pedig nem követnek, hanem elfutnak tőle, mert az idegenek hangját nem ismerik. (János 10,1-5)

Gondolat

Ekkor valóban kinyitottam az ajtómat, a szívem ajtaját, előtte, aki oly hosszan kopogtatott rajta. Beengedtem, és ezt mondtam neki: Uram, ez itt

az otthonod. Vess ki belőle bármit, ami nem tetszik neked. Tedd szívemet a te lakóhelyeddé, pihenj meg benne. Mert íme Uram, amióta az eszemet tudom, szerettelek téged, de a szívem, mint mindannyiunké, annyi mindent összeszedett. Vedd el őket. Szívem, és mindaz, mi benne van, a tied, mert ajtót nyitva előtted, átadom magam neked! ...S ebben valódi szegénységre leltem. Amikor az Úr belép, minden más egyszerűen eltűnik... Körülnézett, és mindezek felszívódtak. (178.o.)

Imádság

Uram! A lelkipásztorokért és a szülőkért könyörgök most. Hivatásunk, hogy terelgessük a ránk bízottakat az élet útján, hogy áldásodban részesüljenek. Ezért sokat beszélgetünk velük, magyarázunk nekik, győzködjük őket. Néha halkán és szelíden, máskor indulatosan, erőszakosan. Addig, addig mondogatjuk a magunkét, hogy az már unalmassá, utálatossá válik. Óvj meg a szerepzavaroktól! Attól, hogy Nélküled induljunk harcba értük! Jelenlétedben a Te szíved szerint láthatjuk a másik embert és a Te szavaiddal érhetjük el őt. Segíts csendben maradni, először meghallgatni, megérteni a másikat, és csak utána megszólalni! Adj szavakká formálódott szeretetet és igazságot a szánkba! Hű Pásztorunk! Vezesd a te nyájadat! Ámen

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. február 28. szerda, 15. nap

141/142. Zsoltár

Hangos szóval az Úrhoz kiáltok, * nagy szóval az Úrhoz könyörgök.
Panaszomat kiöntöm előtte, * nyomorúságomat elébe tárom.
Amikor elcsügged bennem a lélek, * ösvényeimet akkor is ismered.
Az úton, amelyen járok, * tört vetettek nekem titokban.
Tekints jobбом felé és lásd meg: * nincs senki, aki törődne velem.
Számomra nincs már menekvés, * senki sincs, aki vigyázna énrám.
Hozzád kiáltok, Uram,† s azt mondom: „Te vagy oltalmam, * te vagy örökségem az élők földjén!”
Figyelj könyörgő szavamra, * mert nagyon mélyre aláztak engem.
Ments meg azoktól, akik üldöznek, * mivel nagy erővel törnek ellenem.
Börtönömből vezess ki engem, * hogy hálát mondhassak nevednek!
Akkor körém gyűlnek az igazak, * mivel jót tettél velem.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön örökké.
Ámen.

IGE

Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért. Aki béres és nem pásztor, akinek a juhok nem tulajdonai, az látva, hogy jön a farkas, elhagyja a juhokat, és elfut, a farkas pedig elragadja és szétkergeti őket. A béres azért fut el, mert csak béres, és nem törődik a juhokkal. Én vagyok a jó pásztor, én ismerem az enyéimet, és az enyéim ismernek engem. (János 10,11-14)

Gondolat

A szeretet bármilyen beszédet meghalad. Két kéz összeölekezésében a szeretet ragyog fel. Ha Krisztus ikonjaivá válunk, a szeretet felragyog. Ha a Szentlélekhez imádkozunk, mivel elmerülünk benne -, el fogjuk felejteni, hogy imádkozunk, mi magunk válunk imádsággá... Mi megszűnünk beszélni, és Isten az, aki beszél. (191.-192.o.)

Imádság

Uram! Te ismersz engem, fontos vagyok neked. Köszönöm, hogy ismerlek. Bensőmben él szelid és biztató hangod, hívásod szívet, vesét átjáró ereje. Nem akarok kifelé figyelni, a suttogókra, a pisszegőkre, a kritikus megmondó emberekre. Köszönöm, hogy Te soha nem a leselkedőkre figyeltél, hanem az Atya szentségében éltél. Szükségem van rád! Téged hallgatlak, egyenes szavadat hallgatom, csak így, a te hangod, a rád figyelés békéje által történik meg, hogy maradék energiámat nem a gonosszal való küzdelem emészti fel. Nem akarok az engem árgus szemekkel figyelőkre koncentrálni, hanem bátran mondom: az Úr az én pásztorom, őt hallgatom! Ámen

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. február 29. csütörtök, 16. nap

22/23. Zsoltár

Az Úr nékem pásztorom, * semmiben nincs hiányom.

♦ Tápláló mezőre terel és csendes vizekhez, * s felüdíti fáradt lelkem.

Igaz úton vezet engem * szent nevéhez híven.

Járjak bár a halál árnyékában, * ott sem félek semmitől, hisz te vagy velem.

Uram, a te pásztorbotod * megvéd és biztonságot ad nékem ott.

Asztalt terítesz nékem * azok előtt, kik ellenem törnek.

Megkened olajjal homlokom, * színültig töltöd serlegem.

Jóságod és kegyelmed elkísér engem * életem minden napján.

Az Úr házában lakhatom * hosszú-hosszú időkön át.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön örökké.

Ámen.

Ige

Ti Mesternek és Úrnak hívtok engem, és jól mondjátok, mert az vagyok. Ha tehát megmostam a ti lábatokat, én, az Úr és a Mester, nektek is meg kell mosnotok egymás lábát. Mert példát adtam nektek, hogy amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek. Bizony, bizony, mondom nektek: a szolga nem nagyobb az uránál, és a küldött sem nagyobb annál, aki elküldte őt. Ha tudjátok ezeket, boldogok lesztek, ha meg is teszitek. (János 13,13-17)

Gondolat

Bízzatok újra és újra és újra, ahogy Isten bízik bennünk. Pusztán maga a bizalom aktusa képes egy másik embert egy kicsit bizalomra méltóbbá tenni, mint korábban volt. Ahogyan a bizalom folytatódik – az örömteli, mosolygós, egyszerű, hétköznapi bizalom – az, akinek adják, elkezd fölegyenesedni és magára nézni, és felfedez magában valamit, amiről korábban sohasem gondolta, hogy megleli: hogy hibái ellenére méltó a bizalomra! Amiatt ébred rá erre, mert valaki bízik benne! (200.o.)

Imádság

Szerető Urunk, Jézus Krisztus! Te megaláztad magad, szolgai formát vettél fel, engedelmes voltál mindhalálig. Azt tanítod, hogy a szolga nem nagyobb az uránál. Bárcsak megérthetnénk, amit mondasz! Bárcsak fel tudnánk áldozni úrhatnám életünk, bárcsak el tudnánk engedni fontosságunk tudatát! Bárcsak szolgálni tudnánk a Te nincstelenségedet! Bárcsak belátnánk, hogy a szeretet mozdulatában nincs kiborulás, csak leborulás! Amikor téged szolgálunk, tanítsd meg lehajolni a másikhoz, több csendet szőni a beszédünkbe a másikért, sokkal többet tenni teérted, mint magunkért! Ámen

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 1. péntek, 17. nap

128/129. Zsoltár

Sokat gyötörtek engem ifjúságom óta, * vallja meg most Izrael!
Sokat gyötörtek engem ifjúságom óta, * de elpusztítani mégsem tudtak engem.

Ekével szántottak hátamon, * hosszú barázdát húztak.

De az Úr igazságos, ő széttépte * a gonoszok minden bilincset.

Hátráljon meg és valljon szégyent * mindaz, aki Siont gyűlöli!

Olyanok legyenek, mint a fű a háztetőn, * amely elszárad, mielőtt kitépnék!

Nem szedi azt marokra arató, * s nem köti kérébe kéveköző.

Nem mondják az arra járók: † „Az Úr áldása legyen rajtatok, * megáldunk titeket az Úr nevében.”

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké.

Ámen.

IGE

Ahova pedig én megyek, oda tudjátok az utat. Tamás erre így szólt hozzá:

Uram, nem tudjuk, hova mégy: honnan tudnánk akkor az utat? Jézus így

válaszolt: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az

Atyához, csak énáltalam. (János 14,4-6)

Gondolat

Idegen vagyok idegen földön. Nem volt mit tagadni. Olyan értékekkel élek, amelyek különböznek a többiekétől. ... Utazásom egész látképe kibontakozott a szemem előtt... Fialtam, 19 év körül: Az ártatlanok lemészárlása miatt Isten kivitt Oroszországból... Ezen a földön zarándok voltam. Pusztinyalakó voltam, s ennek sohasem voltam tudatában. ... Mások szokásaihoz és életmódjához alkalmazkodva megtagadtam

önmagam. Mindig magányosan jártam. Ez volt az én valódi hivatásom.. ... Magányomnak megvolt a létoka. Pusztinyát alakított ki, olyat, amit nem emberi kezek, hanem Isten maga épített föl. (215-217.o.)

Imádság

Jézus Krisztus, mi utunk! Nincs más út, csak Jézusunk, a te szereteted útja. Te vagy az út, hogy szeressük ellenségeinket, Te vagy az út, hogy kibéküljünk a sötét éjszakával is, nincs más, aki a kegyelem jeleivel árasztana el minket, mert tele van a föld az Úr embert elhordozó szeretetével. Ezen az úton, amely te magad vagy, néha megadatik, hogy szívünk horizontján valóság legyen, olyan nagyon közel van hozzánk a menny. Ezen az úton egymást is szeretnénk meglátogatni és befogadni, mert különben a menny is távolodni kezd, az út is eltűnik. Urunk, Jézus, bocsáss meg nekünk, hogy egymást elhanyagoljuk, mert olyankor téged hanyagolunk el! Ámen

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 2. szombat, 18. nap

59/60. Zsoltár

Isten, elvetted és szétszórtál minket, * megharagudtál ránk; térj vissza hozzánk!

Megrendítetted a földet és összetörted, * megindult egészen: gyógyítsd be sebeit!

Kemény csapással sújtottad népedet, * a keserűség borával itattál bennünket.

Jelt adtál azoknak, akik félnek téged, * hogy megmeneküljenek az íjak elől.

Ments meg jobboldal és hallgass meg minket, * hogy megszabaduljanak azok, akiket szeretsz!

Isten így szólt szentélyében: † „Ujjongva osztom fel Szichemet, * kimérem Szukkot völgyét.

Az enyém Gileád és enyém Manasse, † Efraim sisak lesz fejemen, * Júda a királyi jogarom.

Moáb a mosdótálam, † Edomra teszem sarumat, * csatakiáltásom Filisztea fölött hangzik.“

Ki vezet el az erős városba, * ki kíséri Edomba léptemet?

Nemde te, Istenünk, aki elhagytál minket, * és seregeinkkel nem vonulsz csatába, Istenünk?

Adj segítséget a gyötrelem idején, * mert az emberi segítség mit sem ér! Istennel nagy dolgokat viszünk végbe, * ellenségeinket ő porba tiporja.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké. Ámen.

IGE

Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda. Azt a szőlővesszőt, amely nem terem gyümölcsöt énbennem, lemetszi, és amely gyümölcsöt terem, azt megtisztítja, hogy még több gyümölcsöt teremjen. Ti már tiszták vagytok az ige által, amelyet szóltam nektek. Maradjatok énbennem, és én tibennetek. (János 15,1-4)

Gondolat

„Hogy kiegészítsük mindazt, ami az Egyházból hiányzik, és osztozzunk Krisztus szenvedéseiben. A kenózis egészen erre irányul, ez a célja. Ide vezet. Nem önző okból végzik. Nem is azért, hogy „egyek legyenek Istennel”. Túl kell lépni az ilyen motiváción, és magunkra kell vállalnunk az emberiség fájdalmát... A kenózis (megüresedés) elsősorban a másikért van. .. Senki sem léphet be a megtestesülés misztériumába anélkül, hogy elsőként el ne végezné az én rejtett lehántását. Ezt követi az életre szóló folyamatos lecsupaszodás, önküresítés és semmivé válás. Az egyszerűség a kenózis igazi lényege. (146.o.)

Imádság

Uram, szőlővessző életemet te metszd vissza, hogy az a vessző, amely neked tetsző, teremhessen örömet, reménységet, az ige jó ízét. Metszés és megtisztítás - bennem most fájdalmat elhívó szavak. Mennyi vágy van bennem, amit úgy dédelgetek, hogy azokról bizonyosságot akarok: az isteni nagy tervhez kapcsolódnak! De mi van, ha azok nem a te terveid? Nem azt kérem, hogy metszd vissza életem nehézségeit, vagy szomorú helyzeteit, hanem őrizz meg a hiábavaló élettől. Hadd lássam rajtad keresztül mi az élet és mi a kárhozat! Vágd le életemből a "jóság" hamis mércéjét, a "kevés" szorongató érzését, hadd teremjen az életem, mert benned van elrejtve életem! Ámen

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 3. vasárnap, 19. nap

Himnusz a Filippi levélből

Krisztus Jézus bár valóban Isten volt, * nem ragaszkodott ahhoz, hogy Istennel egyenlő,
Hanem kiüresítette önmagát, † a szolga alakját öltötte magára, * az emberekhez lett hasonló, úgy jelent meg köztünk, mint ember.
Lealacsonyította magát, † engedelmes lett értünk a halálig, * mégpedig a kereszthalálig.
Ezért felmagasztalta őt az Isten, † és olyan nevet adott néki, * amely fölségesebb minden névnél,
Hogy minden térd meghajoljon Jézus nevére * az égben, a földön és az alvilág mélyén,
És az Atyaisten dicsőségére vallja meg minden nyelv, * hogy Jézus Krisztus az Úr.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké.
Ámen.

IGE

Eljön az óra, és az most van, amikor igazi imádói lélekben és igazságban imádják az Atyát, mert az Atya is ilyen imádókat keres. Az Isten Lélek, és akik imádják őt, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk. Az asszony így felelt: Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek, és amikor eljön, kijelent nekünk mindent. Jézus ezt mondta neki: Én vagyok az, aki veled beszélek. (János 4, 23-26)

Gondolat

Az embert az vonzza a pusztinyába, hogy kiüresedjen. Ennek az ürességnek az az eredménye, hogy képessé válik a figyelésre. .. A

pusztinyalakó szerepe, hogy megengedje magának, hogy szó szerint befogja a száját, elhallgasson. Ez jelenti a szavak feladását. .. Azért, hogy az Ige átvegye az irányítást szavaik fölött... Akkor leszel bölcsé, amikor üressé válsz. (142-143.o.)

Imádság

*Lélek és Igazság! Szólj, légy jelen, amikor beszélgetünk,
szólj a mi figyelmünkhöz,
szólj a mi lelkünkhöz,
hitünk mélyebb megértéséhez,
hogy imádjunk téged szüntelen!
Kérünk, adj nekünk bocsánatot, mert
meggondolatlanok voltunk,
mert elhamarkodottan cselekedtünk,
üres-beszédűeknek bizonyultunk,
és szavainkkal megbántottunk másokat,
mert imádás helyett érteni akartunk. Ámen*

BŐJTI IMÁDSÁG 2024. március 4. hétfő, 20. nap

Himnusz Mózes könyvéből

Dicsérjétek az Úr szent nevét, * dicsérjétek az Urat, szolgálói,
Akik az Úr házában álltok, * Isten házának udvarán!

Dicsérjétek az Urat, mert jó, * zengjétek zsoltárt nevének, mert
mindennél kedvesebb!

Mert kiválasztotta az Úr Jákobot magának, * tulajdonába vette Izraelt.
Tudom jól, hogy nagy a mi Urunk, * Istenünk nagyobb minden istennél.
Amit az Úr akar mindent végbevisz, * égen s földön, tengeren és a vizek
mélyén.

Felleget hajt a föld széléről, † villámokból esőt teremt, * kamráiból
viharszelet.

Lesújtotta Egyiptom minden elsőszülöttét, * embert, állatot egyaránt.
Elküldte rád, Egyiptom, csodáit, jeleit, * a fáraó és minden szolgája
ellen.

Lesújtotta a pogány népeket, * megölt sok hatalmas királyt:
Szichont, az amoriták királyát, † Ogot, Básán királyát, * s minden
uralkodót Kánaán földjén;

S átadta földjüket birtokul, * népének, Izraelnek örökrészül.
Uram, neved fennmarad örökké, * nemzedékről nemzedékre emléked,
Uram.

Mert az Úr igazságot szolgáltat népének, * és megkönyörül minden
szolgáján.

A pogányok istenei arany és ezüst, * emberi kéz alkotta őket.
Szájuk van, de nem tudnak beszélni, * szemük van, és mégse látnak.
Fülük van, de mégse hallanak, * és szájukban nincsen lehelet.
Ilyenek lesznek, akik alkották őket, * és mindazok, akik bennük bíznak.
Izrael háza, áldjad az Urat, * Áronnak háza, áldjad az Urat!
Lévinek háza, áldjad az Urat, * Akik az Urat félik, áldják az Urat!
Áldott legyen az Úr Sion hegyéről; * Jeruzsálem az ő lakóhelye.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké.
Ámen.

IGE

*Atyám, azt akarom, hogy akiket nekem adtál, azok is ott
legyenek velem, ahol én vagyok, hogy lássák az én
dicsőségemet, amelyet nekem adtál, mert szerettel engem már
a világ kezdete előtt. (János 17,24)*

Gondolat

Amikor imádkozol, menj be a belső szobádba... A mi urunknak ezek a
szavai azt jelentik, hogy be kell lépned önmagadba, és ott kell létrehoznod
egy szentélyt. A rejtek az emberi szív...Az aszkétáknál a pusztaság
bensővé válik, és az összeszedett lélek összpontosítását jelenti. (69.o.)

Imádság

*Fölfoghatatlan csoda, Istenem! Te, aki a világmindenséget alkottad,
velem vagy lelkem legmélyén, a belső zugban, egy kicsi lelki
kamrácskában. Meghívsz, hogy lépjek be önmagamba, mert te már ott
vagy. Elámulok megtisztelő meghívásodon. Neked nincs szükséged arra,
hogy katedrálisokat építsek - bár ott is jelen tudsz lenni. Elég, ha leülök,
és belépek - önmagamba. Elég, ha feltekintek a felhőkre - és belépek
önmagamba. Elég, ha illatokat engedek közel magamhoz - és úgy lépek
be önmagamba. Elég, ha finomat eszem, vagy megsimogatom a kuttyámat,
és az ízek és állat-barátaim által lépek be önmagamba. Lelkem érzékein
keresztül hívsz, hogy veled és önmagammal találkozzam. Bensőséges,
rejtett találkozás ez, melyben Te és én egyek leszünk. Segíts ma megélnem
ezt az EGY-séget. Ámen.*

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 5. kedd, 21. nap

Himnusz Ezékiás könyvéből

Így szóltam: † „Életem derekán kell indulnom a halál kapui felé”; *
kutattam, életemből mennyi van még hátra.
Azt gondoltam: † „Nem látom többé az Urat az élők földjén, * nem látok
többé embert a föld lakói között.”
Hajlékomat lebontják és elveszik tőlem, * amint a pásztorok lebontják
sátrukat.
Mintha takács vágta volna el, életem elszakadt, * alighogy szőni kezdett,
már is elvágott engem.
Még mielőtt fölvaltja a nappalt az éjszaka, * már végzel velem.
Remény töltött el egészen reggelig, * de mint oroszlán összetörte
minden csontomat.
Még mielőtt fölvaltja a nappalt az éjszaka, * már végzel velem.
Siránkozom, mint a fecskefióka, * panaszkodom, mint a galamb.
Bágyadtan tekint az égre szemem; * szenvedek, Uram, segíts rajtam! ...
Uram, mindenkibe az önt életet, † lelkemet is csak az élteti, * hogy
meggyógyítasz és éltetsz engem.
Íme, javamra válik nagy keserűségem, † hiszen megszabadítottad
lelkem, hogy el ne vesszen, * hátad mögé vetted minden bűnömet.
Mert nem az alvilág magasztal, † és a halál sem dicsőít téged, * akik a
sírba szállnak, hűségemben nem bíznak többé.
Az élő, csak az élő magasztal téged, amint ma én is, * az atyák fiaiknak
hűségem tanítják.
Szabadíts meg engem, Uram, hogy zsoltárt zengjünk * az Úr házában
életünk minden napján.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek..

IGE

*Jézus erre ezt mondta: Annyi ideje veletek vagyok, és nem
ismertél meg engem, Fülöp? Aki engem lát, látja az Atyát.
Hogyan mondhatod: Mutasd meg nekünk az Atyát? (János 14,9)*

Gondolat

A kórházban az ember be van zárva egyetlen szobába. .. ápolók, orvosok
ki-be surrannak... Egyetlen személy marad ott – Krisztus. A többiek, ...
falra vetülő árnyak... Istennel találkozik (az ember) szemtől szembe, és
igazi pusztinyában van, nemcsak fizikai pusztinyában, hanem saját élete
pusztaságában. Ez annak a felismerésnek a pillanata, hogy az embernek
elengedhetetlenül belsővé kell tennie az evangéliumot, bele és rátéve
egész életét. (202.o.)

Imádság

*Uram! Az én szívemnek is van látogatók elől elzárt terület, de Téged nem
szeretnék onnan sem kizárni. Veled együtt szeretnék belépni lelkem
legeldugottabb szegletébe, ahová egyedül nem merészkednék, mert
megijeszt ismeretlensége, sötétsége. Kérlek, lépj be abba a szerény
templomba, ami én vagyok, ragyogd be világosságoddal, tisztítsd meg
megbocsátásoddal, erősítsd meg igazságoddal, töltsd meg szeretetteddel,
hogy mindenki számára, aki közel kerül hozzám, egyértelmű legyen: Tiéd
ez a szív, ez a ház, ez az élet. Többé már ne engem lássanak, hanem Téged,
aki Bennem élsz! Amen*

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 6. szerda, 22. nap

35/36. Zsoltár

Az álnok ember szívét gonoszság uralja, * Isten félelme nincs szeme előtt.

Azzal ámitja magát, * hogy bűnét fel nem fedik és el nem ítélik.

Ajkán a szó csalás és gonoszság, * eszébe sem jut már, hogy jót tegyen.

Fekvőhelyén is gonoszat forral, † rálép minden gonosz útra, * nem irtózik semmi rossztól.

Uram, irgalmad fölér az égig, * hűséged a magas felhőkig.

Igazságosságod, mint Isten hegyei, † ítéleteid, mint a tenger mélye, * embert és állatot te éltetsz, Uram.

Mily drága a te kegyelmed, Istenünk, * az emberek szárnyad árnyékában keresnek oltalmat.

Házad bőségéből táplálsz őket, * örömed patakját adod italul nékik,

Mert nálad van az élet forrása, * s a világosságot a te világosságodban látja meg szemünk.

Irgalmazz azoknak, akik ismernek téged, * légy igazságos azokhoz, akik tiszta szívűek!

Ne taposson rám a gőgösök lába, * s a bűnösök keze ne üzzön el engem!

Lám, elbuknak, akik gonoszat tesznek, * a földre esnek, s többé föl sem kelnek.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké.

Ámen.

IGE

Többé nem vagyok a világban, de ők a világban vannak, én pedig tehozzád megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket a te neved által, amelyet nekem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi! (János 17,11)

Gondolat

Minden pusztinyalako nehézségeinek egyike az aggodás. Lehet rossz módon befelé fordulónak lenni, és ez aggodáshoz vezet. A bensővé tétel során Isten jön el hozzátok. A befelé fordulás az, amikor ti magatok azokat a bálványokat szemlélitek, amelyeket oltárra akartok helyezni. Órákat töltötök el ezek szemlélésével, amikor valójában ki kellene őket hajítanotok. A befelé fordulás magatokhoz vezet el titeket, mert veletek kezdődik, és veletek végződik. Másfelől viszont a bensővé tétel Istennel kezdődik, és Istennel végződik. (141.o.)

Imádság

Uram! Vannak olyan napok, amikor bárhová nézek, mindenhol csak a pusztulást, a romokat, a széttöredezettséget látom, hallom, tapasztalom. Mintha egy folyamatos földrengésben élnénk, és a törésvonalak behatolnának a bőröm alá, a szívemet szaggatnák apró darabokra. Elvesznék Nélküled, a semmibe zuhannék. Köszönöm, hogy kinyújtod kezéd, hogy megragadhatom, hogy megtartasz, felemelsz, szilárd talajra állítasz engem. Lehetséges ez egy ennyire ingatag világban? Az embernek nem, de Neked minden lehetséges. Még ez is! Köszönöm, hogy Benned élhetek, hogy valódi biztonságra lelhetek Nálad minden bizonytalanság ellenére! Ámen

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 7. csütörtök, 23. nap

31/32. Zsoltár

Boldog, akinek megbocsátotta vétkét * és eltörölte bűnét az Isten.

Boldog ember, akinek gonoszságát fel nem rója, * és akinek lelkében nincsen álnokság.

Amíg erről hallgattam, elmerevedtek csontjaim, * sóhajtozásomnak nem volt vége.

Mert rám nehezedett kezed éjjel és nappal, * életerőm ellankadt, mint a föld a nyári hőségben.

Megvallottam akkor neked vétkeimet, * nem rejtegettem tovább bűnömet.

Így szoltam: „Megvallom gonoszságomat az Úrnak!” * És te megbocsátottad, amit ellened vétettem.

Ezért hozzád fohászok minden igaz * a csapások idején.

Hiába tör rá a vizek árja, * hullámai őt el nem érik.

Te vagy oltalmam, megóvsz minden bajtól, * a szabadulás örömeivel veszel körül engem.

„Bölcsességet adok neked, † és megtanítalak az útra, amelyen járnod kell, * szemem rajtad nyugszik.

Ne legyetek olyanok, mint a ló vagy az öszvér, * mert azokban nincsen értelem,

Kantárral és gyeplővel kell megfékezni őket, * különben nem követik szavadat.”

Sok szenvedés éri a bűnöst, † de aki az Úrban bíz, * azt ő irgalommal veszi körül.

Vigadjatok és ujjongjatok az Úrban, igazak, * és örvendjen minden tiszta szívű!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké.

Ámen.

IGE

A zsidók erre rátámadtak: „Hát nincs igazunk, amikor samáriainak és ördögtől megszállottnak mondunk?” „Nem vagyok ördögtől megszállott – felelte Jézus –, hanem tisztelem Atyámat, ti ellenben gyalázzatok, noha nem keresem a magam dicsőségét, hisz van, aki keresse és ítéletet mondjon. Bizony, bizony, mondom nektek: aki megtartja tanításomat, az nem izleli meg a halált örökre.” (János 8,48-51)

Gondolat

A rákos ember, akire csak halványan emlékeztek, hirtelen eggyé válik veletek. Érzitek, hogy mintegy egyesültök vele, és újra felkiáltotok a gyöttről... ő megszűnt egyedül lenni, és ugyanúgy ti is. Olyan, mintha az ő rákja a ti testetek részévé válna... Velem ez történt, és értelmem szemei előtt láttam azt a szörnyűséges rákot, amely túlburjánzik a politikában, a gazdaságban és egész tragikus földi életünkben... DE mielőtt ebben a kórházi szobában, amelyet belülről pusztinyává alakítottam, a halállal szembesültem... megértettem, hogy a halál nem betolakodó, hanem csodálatos novíciusmester. Az élet nem a halál kísérőjelensége, hanem a halál az élet ideiglenes kísérőjelensége... A halál Isten irgalmát zengi. (205-206.o.)

Imádság

Uram! Annyi minden nőtt nagyra bennem, miközben csak azt szerettem volna, hogy Te növekedj és én alászálljak. Görcsös megfelelni akarás, lelkiismeretfurdalás, büntudat, szorongás, gőg. Metszd le ezeket a hajtásokat rólam, mert elveszik erőmet, és rossz gyümölcsöt teremnek. Oltsd be Magaddal, hogy miközben lépésről lépésre közeledek földi életem végéhez, az örök Élet növekedjék bennem.

Imádkozom azokért a betegekért, akik a betegségük okait keresik, kutatják. Vannak olyan kérdések, amelyek csak fokozzák a gyötrelmet, nem enyhítik. Töröld ki ezeket a kérdéseket a szívükből, és mutasd meg, mi a szándékod a betegséggel, mi a cél, amihez el akarod segíteni, támogatni a beteg embert! Dávid Fia, Jézus! Könyörülj rajtunk! Ámen

BŐJTI IMÁDSÁG 2024. március 8. péntek, 24. nap

Himnusz Habakuk könyvéből

Uram, híred eljutott hozzám, * megrendítettek, Uram, tetteid.
A mi időnkben is vidd végbe műveid, † a mi időnkben is add tudtul őket,
* gondold az irgalomra haragod idején.
Közeledik az Isten Támán felől, * és a Szent Fárán hegyéről.
Dicsősége elborítja az egeket, * betölti a földet fölsége.
Ragyogása olyan, mint a napfény, * sugarak törnek elő kezéből, abban van ereje.
Kivonulsz, hogy megszabadítsad népedet, * hogy szabadulást nyerjen Fölkented.
Rombadöntöd a gonosz házát, * felforgatod a szikláig alapját.
Dárdáddal átszegezted harcosainak vezérét, * akik örömujjongással körüljártak, hogy minket széjjelszórjanak.
Amikor ezt hallottam, megrendült a bensőm, * megremegtek hangjától ajkaim.
Fájdalom járja át csontjaim, * reszkető léptekkel járok.
Bár nyugodt lehetnék a szorongatás napján, * amely eljön a minket elnyomó népre.
Mert nem virágozik majd akkor a fügefa, * és nem fakad rügy a szőlőkben.
Elpusztul az olajfa termése, * s a szántóföldek nem hoznak élelmet.
Kivész a juh az akolból, * s ökör nem lesz a jászlaknál.
Én azonban örvendezem az Úrban, * ujjongok megváltó Istenemben.
Isten az Úr, az erősségem, † olyaná teszi lábamat, mint a szarvasét, * és a magasságokba visz föl engem.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

IGE

Amikor Jézus a templomban tanított, hangosan kiáltva szólt: Ti ismertek engem, tudjátok is, honnan való vagyok; de én nem önmagamtól jöttem, hanem igaz az, aki engem elküldött, akit ti nem ismertek. Én ismerem őt,

hiszen tőle való vagyok, és ő küldött el engem. El akarták fogni tehát, de senki sem vetette rá a kezét, mert még nem jött el az ő órája. (János 7,28-30)

Gondolat

Modern nemzedékünknek érinteni kell a sebeket, mielőtt hinni kezd. Ahhoz, hogy megmutathassuk azokat, és megérintődhessenek, s gyógyulást nyerhessenek Krisztus által. Készen kell állni arra, hogy a Szeretet tüze kibontakoztassa bennünk ezt a vendégszeretetet, és nyitottságot, melyek jégtörővé és fogadóvá lesznek... A szeretet egy újfajta dimenziójára lettünk kiválasztva. Arra, hogy beleereszkedjünk a modern ember magányába, a holnap jégkorszakába, hogy Isten jégtörőivé, fogadóivá legyünk az összes sebeket hordó és ledermedt ember számára. (185.o.)

Imádság

Mélybe alászálló Magasságos Istenem! Álmélkodva csodálom, hogy hány és hány embert kerestél, szólítottál és hívtál meg az idők során. Ismerem őket a Bibliából, a történelemből, az életemből. Csodát vittél végbe mindannyiukban. A teremtést, az újjászületést, a növekedést, az Élet csodáját. Látom szavaid nyomát rajtuk, bennük és ha magamon néha nem is veszem észre, mert vak vagyok magamra, tudom, hogy bennem is történik az, ami bennük történt. Te történsz bennem. Te vagy az életem legnagyobb Története. Alászálltál, hogy egy légy velem. Most mindaz, amire egyébként várok és vágyok a helyére kerül. Ott van a kezében, ahová Benned bízva tettem. Könnyebb és szabadabb a lelkem így. Mert csak Benned nyugszik meg szívem, csak Benned nem félek már, csak Benned rejtőzöm szüntelen, mert Te vagy kösziklám! Ámen

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 9. szombat, 25. nap

38/39. Zsoltár

Így szóltam: „Vigyázok utamra, * hogy ne vétkezzem nyelvemmel. Megzabolázom ajkam, * amíg gonosz ember áll velem szemben.”
Elnémultam, szótlán lettem és hallgattam megfosztva minden jótól, * kiújult ismét fájdalmam.
Égett a szívem bensőmben, * töprengésemben tűz emésztett engem. Megoldódott nyelvem s így szóltam: * „Add tudtomra, Uram, életem végét.
Hadd tudjam meg napjaim számát, * s hogy milyen rövid az életem!”
Íme, napjaimat néhány araszra mérted, * életem ideje előtted semmiség. Bizony csak egy sóhajtás az ember, * mint az árnyék, úgy fogynak napjai.
Minden vesződése csak hiúság, * kincset gyűjt, de nem tudja, ki veszi hasznát.
Most hát mit várhatnék, Uram? * Reményem egyedül benned van. Minden gonoszságomból ragadj ki engem, * az esztelenek gúnyolódásának ne vess oda prédául.
Elnémulok és többé nem nyitom ki számát, * mert ez a te végzésed. Csapásaid vedd le rólam, * elpusztulok sújtó kezed alatt.
Megfenyíted az embert bűne miatt, † semmivé teszed vágyait, mint molyok a ruhát, * csak egy fuvallat minden ember.
Hallgasd meg imádságomat, Uram, * figyelj kiáltó szavamra. Ne zárd be füledet, amikor siránkozom, † hiszen jövevény vagyok előtted, * zarándok, miként atyáink.
Vedd le rólam büntető szemed, hogy örömben élhessek, * mielőtt elmegyek és nem leszek többé.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké. Ámen.

IGE

Estefelé lementek tanítványai a tengerhez, hajóra szálltak, hogy átmenjenek a tenger túlsó partjára, Kapernaumba. Sötét volt már, és még

nem ment oda hozzájuk Jézus; a tenger pedig háborgott, mert nagy szél fújt. Közben eljutottak mintegy huszonöt vagy harmincfutamnyira, amikor meglátták, hogy Jézus a tengeren jár, és közeledik a hajóhoz. Megrémültek, de ő így szólt hozzájuk: Én vagyok, ne féljete! Fel akarták venni a hajóra, de a hajó egyszeriben odaért a partra, ahová tartottak. (János 6,16-21)

Gondolat

Az egyike azoknak a különös pusztinyai napjaimnak, amelyek az utóbbi időben megadattak. Talán hívhatnám depressziós napnak, ... mégsem gondolom, hogy az lenne. Ritkán tör rá a depresszió azokra, akik imádkozni próbálnak. Nem, mindez nem depresszió, hanem valamifajta kozmikus szomorúság... ez az az érzés, amelyben Krisztusnak valószínűleg része volt a Getszemáni kertben, amikor feltehetőleg arra ébredt rá, hogy áldozata sok ember számára haszontalan lesz... El akartam menekülni előle, mert szembe kellett nézнем Istennel. Kinézve a pusztinyám ablakán láttam, milyen melegséggel, milyen szeretettel hajol Krisztus a világ felé. Abban a pillanatban megértettem, mi az, hogy kozmikus szeretet, és amikor megérintettek ezek a szavak, kitágították a szívem, hogy magamhoz öleljem különösen mindazokat, akik gyöngék, és folyton elbuknak. (175.o.)

Imádság

Atyám, én is megtapasztalom Fiadban megélt fájdalmadat, mint a zsoldáros. Amikor meg vagyok fosztva minden jótól, kiújul a fájdalmam. Ezeket a napokon nem hajlik úgy a térd, recseg-ropog a derék, ketté akar törni a hát. Vannak napok, amikor elfáradok a sok panasz, rosszindulat, közöny, kivagyiság, gőg áradatában, ami körülvesz. Elgondolom, Jézus, hogy te láttad mindezt a kereszten. Láttad, hogy szeretet-ölelésre széttárt karod milyen sok ember számára nem jelent majd semmit, nem jelent életet, csak megvetést hív elő. Mit tegyek, Uram? Kaszaboljam le őket, mint Péter szerette volna? Őt megkérted, hogy tegye el a kardot. Akkor hagyjam, hogy ma is megfeszítsenek? És megfeszítsék veled a XXI. század vértanúit? Csak állok, szótlánul. A dárda a földre hull, és te magadhoz öleled ellenségeidet. Legyen áldott a te ölelésed, amely engem is magához emel. Ámen.

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 10. vasárnap, 26. nap

92/93. Zsoltár

Király az Úr, fönségbe öltözött, * fönségbe öltözött, erővel övezte magát.
Biztos alapot vetett a földnek, * erősen áll az, meg nem inog.
Szilárd a trónusod kezdet óta, * öröktől élsz te, Uram.
Zúgnak a folyamok, Uram, † hangosan zúgnak a folyamok, * zúgva morajlanak a széles folyók.
Hatalmasabb, mint sok vizek morajlása, † hatalmasabb, mint tenger zúgása, * hatalmas az Úr a magas egekben.
Tanításaid, Uram, valóban igazak, * szentség illeti házadat örök időkig.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak, * és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben, most és mindenkor, * és mindörökkön-örökké.
Ámen.

IGE

Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek: mutassátok hát meg, hogy szentek vagytok! Legyetek szentek, mert én szent vagyok! Ne tegyétek magatokat tisztátalanná semmiféle kisebb állattal, amely a földön mászik! Mert én vagyok az ÚR, aki kihoztalak benneteket Egyiptomból, hogy a ti Istenetek legyek. Legyetek azért szentek, mert én szent vagyok! (2Mózes 11,44-45)

Gondolat

Észrevettem, hogy a figyelem gyökereit a bölcsesség talajába kell ültetni, mert csak abból a talajból tör elő a mélységes tisztelet, a mellyel figyelni tudunk egymásra. Egyúttal megértettem adományom mindent átfogó mivoltát. Mivel amikor egymásra figyelünk, maradéktalanul a beszédére összpontosítva mindenestül át kell adnunk magunkat a személynek. Emellett válaszaink során mindenestül Istenre kell hagyatkoznunk... Úgy véltem, hogy bizonyos értelemben miközben figyeltem, én magam eltűntem. (169.o.)

Imádság

*Ó, Istenem, a földön mászó kisebb állatok eltaposása csak a kezdet. Megesszük mi egymást is. Mélységes bölcsesség nélkül nincs bennünk tisztelet. S ha nem te vagy életem Királya, akkor majd lesz valaki vagy valami más - és oda a bölcsesség.
Szeretnék ma figyelmet szentelni a figyelemnek. Az összpontosításnak. Amikor időt szánok arra, hogy rád figyeljek, és mindenben téged lássalak. Szeretnék észrevenni a levegőben, amit beszívok; az illatokban, az ételek ízében, a munkatársam bosszankodásában, a társam szép mozdulataiban, a kutyám szemében. Adj nekem csöndes időt és figyelmet, hogy nem én legyek, hanem a te szeretetteljes szíved figyeljen általam. Ámen.*

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 11. hétfő, 27. nap

8. Zsoltár

Uram, mi Urunk, széles e világon, * milyen csodálatos a te neved.
Dicsőség magasztalja az egekig * a gyermekek és a kicsinyek ajka.
Védőbástyát emeltél elleneid ellen, * hogy elhallgattasd az ellenszegülőt
és a lázadót.

Vizsgálom az eget, kezéd művét, * holdat, csillagot: te alkottad őket.
Mi az ember, hogy megemlékezel róla? * Mi az emberfia, hogy gondot
viselsz rája?

Kevéssel tetted őt kisebbé Istennél, * dicsőséggel és nagysággal
koronáztad.

Úrrá tetted kezéd művei fölött, † lába alá vetettél mindent: * minden
juhot, a barmokat, s a mezők vadjait,

Az ég madarait, s a tenger halait, * mindent, ami a tenger ösvényén
kering.

Uram, mi Urunk, széles e világon, * milyen csodálatos a te neved.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek,
miképpen kezdetben most és mindenkor * és mindörökkön-örökké.
Ámen.

IGE

Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy a pengő cimbalom. És ha prófétálni is tudok, ha minden titkot ismerek is, és minden bölcsességnek birtokában vagyok, és ha teljes hitem van is, úgyhogy hegyeket mozdíthatok el, szeretet pedig nincs bennem: semmi vagyok. (1 Korintus 13,1-2)

Gondolat

Mi az Isten képe és hasonlatossága, ha nem a szeretet és a szabadság? Az embert teremtésénél fogva szabad akarattal ruházta föl, mivel Isten szabad, és az embert a saját képére teremtette. Nem vagyok teológus. Csak olyasvalaki, aki próbál figyelni Isten szavaira, és elmélkedik rajtuk. Megragadott, hogy Isten valaki hozzánk hasonlót akart, akivel “átbeszélheti a dolgokat”, miként a Szentírás mondja... Azt akarta, hogy szabadon szeressék...” (123-124.o.)

Imádság

Istenem, nekem olyan sok a szó. Megállás nélkül valami szól. Emberek fülében fülhallgató, boltban zene, munkahelyen nyitott terek, vonaton kihangosított telefon. Szava, szava, szavak mindenütt. De olyan kevés a teremtő, életadó Ige. Szeretnék ma böjtölni a szavaimmal. Kérlek, segíts, hogy ne megszokásból válaszoljak mindenre, hanem a szív csendjéből. És hadd legyek bátor hallgatni, ha te nem szólsz általam. Szeretném, ha ma csak szereteted szavait mondhatnám. Ha mást mondanék, némíts el, Uram. Ámen.

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 12. kedd, 28. nap

40/41. Zsoltár

Boldog, aki gondot visel a szegényre, * megmenti az Úr a nehéz napokban.

Megőrzi az Úr és életben tartja, † boldoggá teszi itt a földön, * s nem engedi, hogy ellensége kezébe essen.

Az Úr betegségében segít rajta, * jobbulást ad neki betegágyán.

Így szólok: „Uram, könyörülj rajtam, * gyógyíts meg, mert vétkeztem ellened!”

Ellenségeim rosszat mondanak rólam: * „Mikor hal meg már, mikor tűnik el neve?”

Ha valaki meglátogat, álnokságot beszél, † szívébe összegyűjt minden rosszat, * majd kimegy és tovább mondja.

Gyűlölőim ellenem összesúgnak, * és minden rosszat gondolnak rólam: „Elhatalmasodott rajta a betegség, * itt fekszik s nem kel föl többé.”

Még a barátom is, akiben megbíztam, * akivel megosztottam kenyerem, sarkát emelte ellenem.

De te, Uram, könyörülj rajtam, * segíts fel, hogy meg tudjak fizetni nékik!

Abból tudom meg, hogy kegyes vagy hozzám, * ha nem ujjonghat rajtam ellenségem,

Engem pedig megőrizöl, mert vétlen vagyok, * és engeded, hogy színed előtt álljak örökre.

Áldott legyen az Úr, Izrael Istene, * mindörökkön-örökké! Úgy legyen! Ámen!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön örökké.

Ámen.

IGE

Ezt azért mondom, nehogy valaki titeket megtévesztő szavakkal félrevezessen. Mert ha távol vagyok is testben, lélekben mégis veletek

vagyok, és örömmel látom a köztetek uralkodó szép rendet és Krisztusba vetett hitetek szilárdságát. Mivel tehát már elfogadtátok Krisztus Jézust, az Urat, éljetekek is őbenne. (Kolossé 2,4-6)

Gondolat

A passió a fájdalomban való osztozást jelenti. Hogy részévé válunk a fájdalomnak (kom-passió)... Amikor elérkeztem Máriaához, megpihentem lábainál, áttekintettem és ráeszméltem, mit jelent ez a szó, hogy kom-passió. Máriát jelentette. ... Igen, mindenkit megelőzve ő volt az, aki figyelt, aki imádkozott, aki nyugodt maradt. Ő volt egyúttal a szabadsággal bíró, tiszta szívű, aki ennél fogva látta Istent... A szenvedés kéz a kézben jár a szeretettel. Szípközévé, ragyogóvá teszi a szeretetet. ... Fájdalom nélkül a szeretet elképzelhetetlen. Mária belépett a szeretet és a szenvedés frigyébe, s ezt az Úr elfogadta. (180.o.)

Imádság

Istenem! Egy évben legalább egyszer találkozom azzal a gondolattal, hogy Jézussal éli osztozást jelent vele élete minden pillanatában. E böjti idő, közeledve a nagyhét szenvedéstörténetéhez megkerülhetetlenné teszi ezt a gondolatot. Félelmetes is. Az év többi részében valahogy megpróbálhatom elkerülni, és meg is próbálom Számtalan módszerem van a valóság elkerülésére. De itt, most nem tudom. Félelmetes veled szenvedni, Jézus. De nincs semmi, ami bensőségesebbé tenné veled a kapcsolatot. Amikor egy pillantásból megérezzük egymást - mert a szenvedés egyetemes, és mégis a legszemélyesebb valóság, amelyet megosztasz velem, és én is megoszthatom a sajátomat veled. Titokzatos, paradox találkozás.

Legyen áldott kereszten kitárt karod, amellyel magadhoz öleled e szenvedő világot, a saját szenvedésedhez öleled a vergődő embert - és megváltod, megszabadítod, együtt érzel velem, és ezáltal felemeled. Köszönöm, Uram. Ámen.

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 13. szerda, 29. nap

45/46. Zsoltár

Isten a mi menedékünk és erős várunk, * minden szorongatásban biztos segítség.

Még ha megremeg is a föld, ezért nem félünk, * még ha a hegyek a tenger mélyébe dőlnek is,

Ha háborognak és zúgnak is vizei, * és viharától a hegyek remegnek. Csörgedező patakok üdítik fel Isten városát, * a Magasságbeli szentséges sátorát.

Nem rendül meg soha, mert Isten lakik benne, * Isten oltalmazza már kora hajnalban.

Népek háborognak, országok inognak, * mennydörgő szózatától a föld is megremeg.

Velünk van a Seregek Ura, * Jákob Istene erős várunk.

Jöjjetek és lássátok az Úrnak tetteit, * a csodákat, miket a földön végbevitt.

Véget vet a háborúnak szerte a földön, † szétzúzza az íjakat, a lándzsákat eltöri, * elégeti tűzben a pajzsokat.

„Álljatok meg és lássátok be: az Isten én vagyok! * fölséges a nemzetek fölött, fölséges az egész földön.”

Velünk van a Seregek Ura, * Jákob Istene erős várunk.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké.

Ámen.

IGE

Magasztallak, Atyám, menny és föld Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcsek és értelmeselek elől, és felfedted az egyszerű embereknek. Igen, Atyám, mert így láttad jónak. Az én Atyám mindent átadott nekem, és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya, az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú akarja kijelenteni. Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. Vegyétek magatokra az én igémet, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd

vagyok és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek. Mert az én igám jó, és az én terhem könnyű. (Máté 11,25-30)

Gondolat

Ahogy Márián elmélkedtem, fölfedeztem, hogy a „figyelem, csönd, várakozás” szavak miért csöppentek különleges illatszerként a szívembe. Hiszen Mária volt a figyelem, csönd, várakozás embere. Mária méhének a bölcsője volt az, ahonnan ő, aki minden ember ajándéka – beszéljenek bármilyen nyelven – a világra jött. (190.o.)

Imádság

Olyan titokzatos a te jelenléted, Istenem. Kicsinyekben, semmikben, harmatcseppben, anyaméh rejtekében, fakadó rügyekben, illatokban, ízekben, meleg-barna pillantásokban, gyöngéd érintésben, észrevétlen fuvaltatban, vizek reggeli nyugalmaiban, szelek mozdulatlanságában vagy. Máriában te várakozol, hogy megszülethess erre a Földre. Te, aki a mennyet és a földet alkottad, ott várakozol, mint rügyben a virág. Mint sötétségben a fény, mint tekintetben a szerelem. Egész lényed maga a csöndes várakozás, a figyelem. Ott vagy belső szobánkban, mint voltál Mária méhében. Jobb kezeden aranyalma, bal kezeden aranyvessző. Amikor aztán megszundítod, zúg az erdő, zeng a mező. Várom, hogy te adj jelt az életnek bennem. Ámen.

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 14. csütörtök, 30. nap

138/139. Zsoltár

Uram, te megvizsgálasz és ismeresz engem: † tudod, ha leülök vagy ha felállok, * messziről is észreveszed szándékom.
Járásom és pihenésem szemmel tartod, * gondod van minden utamra.
Még ajkamra sem jött a szó, * Uram, te máris ismered.
Minden felől körülfogtál engem, Uram, * kezedet rajtam tartod.
Csodálatos ez a tudás nékem, * olyan magas, hogy meg nem érhetem.
Hova meneküljek lelked elől, * hova rejtőzzem színed elől?
Ha az egekbe szállnék: ott is jelen vagy! * Holtak közt vessem ágyam: odalenn vagy!
Ha a hajnal szárnyaira kelnék, * és a tenger szélein ha lagnék,
Oda is csak a te karod vezet, * s ott is csak jobbod tart engemet.
Ha azt gondolnám: „Elnyel a sötétség, * és éjszakává lesz körülöttem a világosság”,
Az éj sötétje nem sötét előtted, † s az éjszaka fényes napvilág, * fény és sötét ugyanaz néked.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké.
Ámen.

Ige

A királyok uralkodnak népeiken, és akik hatalmuk alá hajtják őket, jótevőknek hívatják magukat. Ti azonban ne így cselekedjétek, hanem aki a legnagyobb közöttetek, olyan legyen, mint a legkisebb, és aki vezet, olyan legyen, mint aki szolgál. Mert ki a nagyobb? Az, aki asztalnál ül, vagy aki szolgál? Ugye az, aki asztalnál ül? Én pedig olyan vagyok közöttetek, mint aki szolgál. (Lukács 22,25-27)

Gondolat

Igen, a szavam a bizalom. A bizalom maga a nap, amelynek velünk együtt minden reggel fel kell kelnie, és minden este álomra kell hajtania fejét. A bizalom meg fogja nyitni a szívünket, ahogy a valódi nap felnyitja a kerti virágokat. Mindannyian virágok vagyunk Isten kertjében. Sajnos sokan közülünk ragaszkodnak ahhoz, hogy bimbók legyenek... Félünk, hogy jönnek majd méhek vagy más rovarok, és elveszik a nektárunkat... Ha így teszünk, bele fogunk halni.” (200.o.)

Imádság

Istenem, te olyan mélyes összekapcsoltál bennünket, embereket egymással - és magaddal persze. Mi meg megelégszünk azzal, hogy a felszínen kapcsolódgassunk. Csak úgy, hogy ne sérüljünk. Hogy fenntartsuk magunknak a visszavonulás útját. Bizalom helyett az önvédelem borzalma - önbeteljesítő bizalmatlanság. Hogy tudsz te mégis bízni bennünk? Még mindig adsz egy morzsányi esélyt a bizalomra? Hátha egyszer mi, emberek is elég bátrak leszünk bízni?

Uram, mutass rá, kérlek, hol hiányzik leginkább a bizalom a kapcsolataimból? Hol töltöm fel előítélettel, félelemmel, könnyel a bizalom hiányának mély szakadékát?

Kérlek, bátorító Lelkeddel segíts meg ma, hogy rálássak, és merjem kérni a te bátorságodat a bizalomhoz. Kérlek, az imában vezess végig: vajon mi változna kapcsolataimban, ha a te bizalmaid éltetné azokat. Ámen.

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 15. péntek, 31. nap

123/124. Zsoltár

Ha az Úr nem lett volna mivelünk, – vallja meg most Izrael, † ha az Úr nem lett volna mivelünk, * amikor az emberek ellenünk támadtak, Elevenen nyeltek volna el bennünket, * mikor haragjuk fellángolt ellenünk.

Elsodortak volna minket a vizek, † átcsapott volna rajtunk a folyó, * átcaptak volna rajtunk a tajtékzó habok.

Az Úr legyen áldott, * aki nem vetett oda minket zsákmányul foguknak.

Lelkünk megmenekült, mint a madár a vadászok hálójából, † a háló szétszakadt, * és mi szabadok lettünk.

Segítségünk az Úr nevében, * aki az eget és a földet alkotta.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké.

Amen.

IGE

Ti vagytok azok, akik megmaradtatok velem kísértéseimben, és én örökségül adom nektek az országot, ahogyan az én Atyám is nekem adta azt; hogy egyetek és igyatok az én asztalomnál az én országomban, és trónszékekbe ülve ítéljétek Izrael tizenkét törzsét. Simon, Simon, íme, a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát, de én könyörögtem érted, hogy el ne fogyatkozzék a hited: azért, ha majd megtérsz, erősítsd a testvéreidet! Ő így válaszolt: Uram, kész vagyok veled menni akár a börtönbe, akár a halálba is! Jézus azonban ezt felelte: Mondom neked, Péter: nem szólal meg a kakas ma, amíg háromszor meg nem tagadod, hogy ismersz engem. (Lukács 22, 28-34)

Gondolat

Nehéz szó volt, mely ólomdarabként hullott szívemre: A csönd volt ez... Legelőszőrís ez a csönd menekülésnek tárulkozott fel. Tudjátok, hogy amikor az emberek megpróbálnak elmenekülni valami elől, ami számukra veszélyesnek tűnik, akkor nagyon halkán lépdelnek. Senki sem beszél, még csak nem is suttog. Általában olyan időpontot választanak, amikor nem figyelnek rájuk... Így hát minden, ami a menekülés eme csöndjével kapcsolatos, alattomosan, finoman, óvakodva zajlik. ...Egyfajta makacs hallgatás, amely nem mond se igent, se nemet. Érzéketlen csönd volt, mely a maga csöndes módján közölte, túl sok vesződség lenne bármilyenné lenni, vagy valójában bármit tenni Istenért vagy másokért. ... A félelem csöndje! Ez nem az a félelem, ami a bölcsesség kezdete... Rádöbbsentem, hogy a csönd lehet gonosz... Együttal természetesen megszűnik csöndnek lenni, és csillapítatlan belső zajjá változik. (196.o)

Imádság

Uram! Néha olyan jó lenne, ha kiragadnál abból, amiben vagyok, ami körbevesz. Olyan nehéz látni, tapasztalni, benne élni a sötétségben, a pusztításban, a rombolásban, a széthullásban, a szétszórtságban. Néha elszomorodom, máskor dühös, feszült és ideges leszek mindattól, amiben élek. Csodállak, hogy bár Te kívül maradhattál volna mindezen, mégis beléptél. Hozzám is. Értem is. Nem távolról szörnyülködés és sopánkodás, hogy mivé lett ez a világ Nélküled, hanem eljössz, hogy élhessünk Általad, Veled, Benned. Kérlek mindig emlékeztess rá, hogy a Tiéd vagyok, hogy Tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség! Amen

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 16. szombat, 32. nap

137/138. Zsoltár

Teljes szívből magasztallak, Uram, téged, * mert meghallgattad ajkam igéit.

Angyalaid színe előtt zengek zsoltárt néked, * leborulok szent templomod felé.

Dicsőítem nevedet jóságod és hűséged miatt, * mert nagyá tetteid nevedet és igéidet.

Meghallgattál, mikor hívtalak, * erőt öntöttél lelkembe.

Dicsér majd, Uram, a föld minden királya, * amikor meghallják ajkad igéit.

Az Úr útjairól éneket zengenek, * valóban nagy az Úr dicsősége.

Valóban fenséges az Úr, † irgalommal tekint a gyöngére, * de megismeri a kevélyt messziről.

Megőrzöd életem, ha gyötrelmek közt járok is; † kinyújtod kezedet ellenségeim dühével szemben, * és jobbod szabadulást szerez nékem.

Az Úr javamra ítél. † Uram, irgalmad örökre megmarad, * ne hagyd el kezéd műveit!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké. Ámen.

IGE

Mert én meghaltam a törvény által a törvénynek, hogy Istennek éljek. Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve: többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem; azt az életet pedig, amelyet most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem. Nem vetem el Isten kegyelmét: mert ha a törvény által van a megigazulás, akkor Krisztus hiába halt meg. (Galata 2,19-21)

Gondolat

(A kórház is lehet Pusztinya.) Akadnak alkalmak ebben a különös pusztinyában, amikor a fizikai fájdalom, az összes fizikai fájdalom,

nemcsak a sajátotok, hanem azoké, akik közvetlen közeletekben tartózkodnak, hirtelen látszólag a tiétek lesz... az enyém lesz. Ebben a környezetben életem olvasata Isten szíve közelében élővé és tisztává válik... Ekkor elkezdtem imádkozni a fájdalom új szempontjaival, melyek soha nem képezték életem részét, és amelyekben csak halványan osztoztam másokkal. (202.o.)

Imádság

Istenem! Köszönöm, hogy életemben részesedhetek egy ici-picit, amikor keresztet hordozok. Köszönöm, hogy ezt az utat nem én találom ki, nem én faragom a keresztet, hanem az út hordoz engem. At te utad. Kérlek, ne vond meg tőlem a ráhagyatkozás lelkületét. Szeretnék létezésemmel, súlyommal egészen ránehezni erre az útra. Egyszerűen megyek, teszem, amit tennem kell, és viszem, amit vinnem kell. Semmilyen szenzáció, mártíromkodás nincs ebben. jaj, hadd ne legyen benne! Csak szeretnék szeretni, igazán, ahogyan Te tetted, menni, ahogyan te is vállaltad ezt a földi zarándoklást, és teret engedni a szenvedésnek, ahogyan Te is teret engedted. Ámen

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 17. vasárnap, 33. nap

124/125. zsoltár

Aki az Úrban bízik, olyan mint a Sion hegye, * nem inog meg az, megmarad örökké.

Jeruzsálemet hegyek övezik, † az Úr így veszi körül népét, * most és örökkön-örökké.

Ne uralkodjék az igazak földjén a gonoszság jogara, * nehogy az igaz is erőszakra nyújtsa kezét.

Tégy jót, Uram, a jókkal, * és azokkal, akik igazszívűek.

De akik hajlanak a hamis utakra, † üzze el az Úr a bűnösökkel együtt őket. * Békesség legyen Izraelnek!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké.

Ámen.

IGE

Jézus így válaszolt nekik: Tévelyegtek, mivel nem ismeritek az Írásokat, sem az Isten hatalmát. Mert a feltámadáskor nem házasodnak, férjhez sem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az angyalok a mennyben. A halottak feltámadásáról pedig nem olvastátok-e, amit Isten mondott nektek: „Én vagyok Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene”? Isten pedig nem a holtak Istene, hanem az élőké. Amikor a sokaság ezt hallotta, álmélkodott tanításán. (Máté 22,29-33)

Gondolat

A pusztinya annak az állapota, amikor folyamatosan Isten jelenlétében vagyunk, mert az ember nagy vágyakozással áhítozik rá, és mert egyedül nála lelhet nyugalomra. A pusztinya ebben a belső magányban való haladás, miközben elmerülünk Isten csöndjében. ... Belsőleg Istennel és

az emberiséggel azonosulok. Maga Krisztus irányít engem ebbe a belső csöndbe, abba a magányba, ami olyan hangosan szól az Atyához a Szentlélek vezetésével. (225.o.)

Imádság

Istenem, Te nem csak életet adsz, hanem ezt úgy adod, hogy Önmagadat adod, aki minden élőben benne fénylesz. Te jobban szeretsz, közelebb vagy, mint ahogyan azt érzékelhetném. Te jobban ismersz, mint én magamat.

Kérlek, segíts, hogy meglássalak. Ha

gyengén is, de érzékeljelek, és kész legyek átadni magam Neked! Hogy Veled

együttműködve minden akadályt feloldjak, ami gátolja szeretetedet.

Add, hogy bizalommal a Te kezébe

helyezzek mindent! Azt is, ami félelmetes, azt is, amiben hiányban élek.

Engedd, hogy ezek a külső körülmények ne határozzák meg bizalmamat!

Ámen.

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 18, hétfő, 34. nap

42/43. Zsoltár

Szolgáltass nekem igazságot, Istenem, † képviseld ügyemet a hűtlen néppel szemben, * szabadíts meg az álnok és gonosz embertől!
Hiszen te vagy oltalmazó Istenem, * miért vetsz el engem?
Miért kell szomorúan járnom, * miért gyötör az ellenség?
Küldd el világosságod és igazságod, † azok kísérjenek engem, * és vezessenek szent hegyedre, lakóhelyedre!
Én Isten oltárához lépek, † Istenhez, akinek ujjongva örülök, * citerával dicsérlek, Uram, Istenem.
Miért vagy szomorú lelkem, * miért háborogsz bennem?
Bízzál Istenben: hiszen majd áldom őt, * Istenemet és szabadítómat, akire fölnézek.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké.
Ámen.

IGE

Hiszen mindnyájan oda fogunk állni Isten ítélőszéke elé. Mert meg van írva: „Élek én, így szól az Ur, bizony előttem fog meghajolni minden térd, és minden nyelv megvallja majd, hogy én vagyok az Isten.” Így tehát mindegyikünk önmagáról fog számot adni Istennek.

Ne ítéljessük hát többé egymást, hanem azt ítéljétek meg inkább, miként nem okoztok a testvéreteknek megütközést vagy botránkozást. (Róma 14,11-13)

Gondolat

A félelemmel és az emberi tisztelettel együtt az aggodás is eltűnik. Minden pusztinyalakó nehézségeinek egyike az aggodás. Lehet rossz módon befeléfordulónak lenni, és ez aggodáshoz vezet. A bensővé tétel során Isten jön el hozzátok. A befelé fordulás az, amikor ti magatok azokat a bálványokat szemlélitek, amelyeket oltárra akartok helyezni. Órákat töltötök ezek szemlélésével, amikor valójában ki kellene őket hajítanotok. A befelé fordulás magatokhoz vezet el titeket. “ (141.o.)

Imádság

Édes Istenem! Mennyi ítélet kalitkája a szívem! Mindenről meg van a véleményem. Pedig egy-két fényfoltot ha látok a dolgok oldalán. Fogalmam sincs, mi mivé alakulhat majd az évek alatt. Mégis olyan biztos ítéleteket tudok kimondani, mintha az időtlenségből látnék.

Uram, kérlek, hadd dobjam el ítéleteimet! Had érzékeljem egyre jobban, hogy nem vagyok birtokosa a teljes látásnak!

Köszönöm Uram, hogy odaát majd nem mi, emberek hozunk ítéletet, nem ügynökök és szakemberek mondják majd: Te nem kellesz nekünk! Nem, ezt az ítéletet a Te szeretetedre bízom!

Segíts, hogy átengedjem neked földi pálcátöréseimet. Segíts, hogy saját magam fölött se ítélkezzem, hanem csak a Te arcodat keressem! Nézlek, Jézusom, figyelem szemedet, amely mindent másként lát, engedd, hogy kicsit szemed tükröződéséből lássak én is! Ámen

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 19. kedd, 35. nap

Himnusz Jónás könyvéből

Gyötrelmekben az Úrhoz fordultam, * és ő meghallgatott engem.
Hozzá kiáltottam a halál torkából, * és ő meghallotta hangomat.
A mélységbe vetettél, a tenger mélyére, † körülvett engem az áradat, *
örvényeid és hullámaid összecsaptak fölöttem.
Így szóltam: † Elvettedél színed elől, Uram, * bárcsak újra megláthatnám
szent templomod!
Egészen a torkomig hatoltak a vizek, † bekerített engem a mélység, *
hínár borítja fejemet.
Leszálltam a föld alatti országba, * a régmúlt idők népei közé,
De kimentetted életem a sírból, * Uram, én Istenem!
Amikor elcsüggedt a lelkem, az Úrra gondoltam, * és imám eljutott
szent templomodba, színed elé.
Akik hitvány bálványokat szolgálnak, * elhagyják az irgalmat.
Én azonban hálaéneket zengve áldozom majd néked, † és teljesítem,
amit fogadtam, * mert szabadulásom az Úrtól várom.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké.
Ámen.Ámen.

IGE

*A farizeus megállt, és így imádkozott magában: Istenem, hálát adok
neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember: rabló, gonosz,
parázna, vagy mint ez a vámszedő is. Böjtölök kétszer egy héten, tizedet
adok mindenből, amit szerzek. A vámszedő pedig távol állva, még szemét
sem akarta az égre emelni, hanem a mellét verve így szólt: Istenem, légy
irgalmas nekem, bűnösnek! (Máté 18,11-13)*

Gondolat

A pusztinyalakó másfajta vértanúvá válik, és erre föl kell készülnie. Ez a magunkkal, saját érzelmi egónkkal történő szembenézés vértanúsága.

Senki sem akar szembenézni a saját érzelmi egójával. Senki sem akarja beismerni, hogy időnként úgy viselkedik, mint egy tízéves, hogy ezerféle hangulati állapota van, hogy fél a legostobább dolgoktól. Nem szeretünk szembenézni ezekkel a tényekkel. Pedig ez a saját vértanúságunk kezdete. (117.o.)

Imádság

*Jézusom, most távolból imádkozom. Olyan messziről szólítalak meg,
hogy ne lássál igazán. Nem szeretném foltos ruhámat, vágásokkal
összeszabdalt ujjamat, saras lábamat, kócaimat, ráncaimat mutogatni.
De mégsem! Ebben a távoli biztonságban megfagyok. Inkább
lábnyomról lábnyomra megyek feléd, aki úgyis pontosan tudod, ki
vagyok. Inkább nem bújócskázom tovább. Inkább elmondok mindent.
Inkább nem képzelgek magamról, hanem azt a lucskos lábat engedem
feléd menni, azt a sebes kezet hagyom, hogy téged megérintsen, és
köszönöm, hogy kócos hajam megsimogatod. Itt vagy. Itt vagyok. melléd
kuporodom. Ámen*

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 20. szerda, 36. nap

32/33. Zsoltár

Örvendjete az Úrban, igazak, * jókhoz illik a dicséret.
Dicsőítsétek citerával az Urat, * tízhúrú hárfán zengjete néki!
Énekeljete új dalt az Úrnak, * daloljate néki ujjongás szavával!
Mert az Úr igéje igaz, * hűség vezet minden tettében.
Az igazságot és a törvényt szereti, * telve a föld az Úr irgalmával.
Az Úr igéje alkotta az eget, * szája lehelete az ég minden seregét.
Tömlőbe gyűjti a tengerek vizét, * örvényeit kamrába zárja.
Az egész föld félje az Urat, * remegjen előtte minden földlakó!
Mert amit ő mondott, meglett, * és létrejött, amit parancsolt.
Semmivé teszi az Úr a nemzetek terveit, * megghiúsítja a népek minden szándékát.
De az Úr akarata örökké megmarad, * szívének gondolata nemzedékről nemzedékre.
Boldog az a nép, melynek az Úr az Istene, * a nemzet, melyet örökségül választott magának.
Az Úr letekint a mennyből, * látja az emberek fiait.
Rátekint hajlékából azokra, * akik a földön élnek.
Ő alkotta mindnyájuk szívét, * ismeri minden tettüket.
A királyt nem menti meg erős serege, * hatalmas ereje a hősön nem segít.
Csalódik, aki lovától vár győzelmet, * nem menti meg, bármily erős is.
De az Úr szeme az őt félőkön nyugszik, * azokon, akik bíznak irgalmában.
Mert megszabadítja őket a haláltól, * és táplálja őket éhínség idején.
Lelkünk bízunk az Úrban, * ő a mi pajzsunk és oltalmunk.
Benne örvend a szívünk, * szent nevében bízva bízunk.
Irgalmad örködjék fölöttünk, Uram, * mert tebenned remélünk!
Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké.
Ámen.

IGE

Ekkor magába szállt, és ezt mondta: Az én apámnak hány bérese bővelkedik kenyérben, én pedig itt éhen halok! Útra kelek, elmegyek apámhoz, és azt mondom neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened. Nem vagyok többé méltó arra, hogy fiadnak nevezzenek, tégy engem olyanná, mint béreseid közül egy. (Lukács 15,17-19)

Gondolat

Éjszaka rátör a félelem, hogy a pusztaságban lakóval együtt tanyázzék. A hely kihűl a legmelegebb napokon is. Meg fog jelenni a vágy, hogy elmeneküljön a pusztinyából, hogy emberek közé menjen, hogy kiszakadjon a szíve fölött hirtelen eluralkodó magányból, mely szívről egy pillanattal korábban még úgy tűnt, hogy egyesült Istennel. Hirtelen olyan, mintha Isten soha nem is lett volna jelen. Nincs ott más, csak egy viskó, egy rönkházikó. Szegénysége undorítóbbnak és nyomasztóbbnak tűnik, mint előtte bármikor.. Az értelem újra és újra a kiszabadulás köré összpontosul. ... Olyan, mintha egy épület omladozna, mintha az ember maga mállana el. (111.-112.o.)

Imádság

Uram, sokszor azt érzem, hogy gondolataim olyanok, mint a tékozló fiúk. Kalandoznak, bejárnak minden kocsmát és kuplerájt, nem tudom őket megfogni hatökörrel sem. Gondolataim eltékozzák az időmet, figyelmemet. Annyira szeretnék csak benned pihenni, de valójában ez a tékozlás zajlik a lelkemben akarva-akaratlanul. Istenem, köszönöm, hogy te szereted a tékozlókat. Köszönöm, hogy minden elkalandozó gondolatommal együtt is átölelsz, és visszafogadsz. Segíts, hogy én is ilyen irgalommal gondoljak magamra, a te kedves gesztusoddal engedjem és fogadjam lelkem tékozlóit. Ámen

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 21. csütörtök, 37. nap

144/145. Zsoltár

Dicsérlek téged, Istenem, királyom, * nevedet örökké áldom.
Minden nap áldalak téged * és magasztalom neved örökkön-örökké.
Nagy az Úr és dicséretre méltó, * fönsége meghalad mindent.
Nemzedék nemzedéknek hirdeti művedet, * s elbeszéli fölséges tetteid.
Dicsőséged fényéről szólnak, * s elhírelik csodás tetteid.
Elmondják félelmes tetteid erejét, * és műveid nagyságát hirdetik.
Emlékezetbe idézik túlaradó jószágod, * és ujjonganak igaz voltodon.
Könyörületes az Úr és irgalmas, * hosszan tűrő és kegyelme bőséges.
Jóságos az Úr minden emberhez, * irgalmas minden művéhez.
Dicsérjenek, Uram, minden műveid, * magasztaljanak minden szentjeid!
Országod dicsőségéről szóljanak, * és hirdessék hatalmad!
Beszéljék el az embereknek hatalmas tetteid, * s országod ragyogó fölségét!
Királyságod örökké tartó királyság, * és nemzedékről nemzedékre megmarad uralmad.
Hűséges az Úr minden szavában, * és szent minden művében.
Támogatja az Úr azt, aki elesett, * és fölemel minden görnyedőt.
Mindeneknek szemei benned bíznak, * te adsz nekik ételt alkalmas időben:
Föltárod kezedet, * és eltöltesz javaiddal minden élt.
Igazságos az Úr minden tettében, * és szent minden művében.
Közel az Úr mindahhoz, aki hozzá kiált, * mindahhoz, aki igaz szívvel hívja.
Teljesíti az istenfélők vágyát, * meghallgatja kérésüket és megmenti őket.
Megőrzi az Úr mindazt, aki őt szereti, * de elvet minden bűnös embert.
Az Úr dicséretét hirdesse ajkam, * minden élő áldja szent nevét örökkön-örökké.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké.
Ámen.

IGE

Gyermekeim, még egy kis ideig veletek vagyok: kerestek majd engem, és ahogyan megmondtam a zsidóknak, hogy ahova én megyek, oda ti nem jöhettek, most nektek is ezt mondom. Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást. (János 13,33-35)

Gondolat

Az emberiség iránti szenvedélyes szeretet és fájdalom. Ez a két valóság mintegy az Atya Krisztusnak adott kelyhét alkotta, melyből az emberek inni fognak, és megtudják, hogy ő megbocsátott nekik. A megbocsátás is a szeretet gyümölcse. Isten hihetetlen, felfoghatatlan szeretete telve van megbocsátással. Ugyanez a kehely adatott meg Máriának is, mert Isten az emberiség iránti törődésének hihetetlen misztériuma során ezt az asszonyt kérte föl arra, hogy osztozzon abban a gyógyító szeretetben, fájdalomban és megbocsátásban, amelyet Fia a kereszten megtapasztalt. (181-182.o.)

Imádság

Uram, Istenem!

Vagyok. Szerettedben vagyok. A te ölelésedben vagyok. A szeretet miatt vagyok. Azért létezem, mert megkötöttél a Te életfájdhoz. Csak Te áldad vagyok igazán.

Kérlek, hadd menjek vissza ehhez a létforráshoz! Segíts, hogy ne érjem be kevesebbel! Uram, én nem mű-tanítvány szeretnék lenni. Nem Jézus-aktával a hónom alatt akarok járkalni, hanem veled, létezésem legbelső magjában.

Légy hozzám irgalmas, Uram, hogy újra a Te kezédbe adhassam egész valómat!

Segíts, hogy szeretetedben újra meggyógyuljak!

Ámen.

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 22. péntek, 38. nap

87/88. Zsoltár

Uram, szabadító Istenem, hozzád kiáltok éjjel és nappal. † Imádságom jusson színed elé, * kiáltásomra fordítsd füledet!

Mert gyötrellemmel telt meg a lelkem, * a holtak országához közel van életem.

Azok közé sorolnak, akik a sírba szállnak, * olyan lettem, mint az erőtlén ember.

A holtak között van fekhelyem, * mint akik halálra sebzetten sírban fekszenek,

Akikre nem gondolsz többé, * akiket többé nem tart kezéd.

A sír mélyére vetettél, * a sötétségbe és a halál árnyékába.

Rám nehezedett súlyos haragod, * örvényeid összecsaptak fölöttem.

Barátaimat elszakítottad tőlem, † utálatossá tettél előttem, * nem szabadulhatok, mert fogoly vagyok.

Kínomban elhomályosult szemem, † Uram, egész nap hozzád kiáltok, * kezemet feléd tárom.

Tesz-e csodát a holtakon, * fölkelnek-e az árnyak, hogy téged áldjanak?

Vajon hirdeti irgalmadat a sírban valaki, * és hűségedet az enyészet honában?

Felismerhetők-e a sötétben csodáid, * és igazságosságod a feledés földjén?

De én, Uram, hozzád kiáltok, * már hajnalban hozzád száll imám.

Miért vetsz el magadtól, Uram, * arcodat miért rejtet el előlem?

Ifjúkorom óta megtört vagyok s a halál fenyeget, * lesújtott engem félelmed, és zavart vagyok.

Rám zúdult izzó haragod, * felkavart a tőled való rettegés;

Ez vesz körül egész nap, mint az áradat, * bekerít engem minden oldalról.

Elszakítottál tőlem rokont és barátot, * csak a sötétség ismer engem.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön örökké.

Ámen.

IGE

Nem hagylak titeket árván, eljövök hozzátok. Még egy kis idő, és a világ többé nem lát engem, de ti megláttok, mert én élek, és ti is élni fogtok. Azon a napon megtudjátok, hogy én az Atyámban vagyok, ti énbennem, én pedig tibennetek. (János 14, 18-20)

Gondolat

Elég sokat elmélkedtem a félelemről, amikor Harlemben laktam. Vajon Krisztus félt? A Getszemáni kertben minden bizonnal lett volna rá oka... Imádkozott, hogy a kehely elmúljké tőle, de csak ha ez összhangban van Atyja akaratával. Valamifajta félelmet érzékelhettek itt, és bizonyos módon örvendhettek is ennek. Örvendhettek, mert ő ennyire hasonló hozzánk... Azonban emlékezünk csak, ugyanazzal a lélegzetvétellel fölkel, és továbbment a Kálváriára... Emlékszem, amikor évekkkel ezelőtt befejeztem ezt az elmélkedés Harlemben, elmúlt a félelmem. Elmúlt a félelmem, mert szembesültem a ténnyel, hogy egy napon tényleg lehet, hogy megölnek. Talán akkor, amikor Krisztushoz hasonlóan elfogadjuk a halál valóságát, a félelem elmúlik. (140.o.)

Imádság

Irgalmas Isten, köszönjük, hogy egészen ismersz minket, Ismered erősségeinket és gyengeségeinket. Bocsáss meg nekünk, ha ellenségesek vagyunk. Bocsáss meg, ha félünk, és hagyjuk, hogy ezek a félelmek irányítsanak bennünket.

Bocsáss meg, ha másokat címkézünk vagy elutasítunk, mert különböznek. Bocsáss meg, amikor felcseréljük a dolgokat. Köszönjük a kereszt valóságát! Semmi illúzió, nincsenek rózsaszínre festett álmok.

Te ismered az élet gondjainak valóságát, a halál árnyékának völgyét, a Gecsemáné-kertet is.

Köszönjük, hogy Veled a teljes életbe készülünk és így járhatjuk az utat Veled Istenünk! Irgalmas Isten! Köszönjük, hogy nálad van a megbocsátás,

Krisztus által győzd le félelmeinket! Ámen

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 23. szombat, 39. nap

121/122. zsoltár

Örvendezem, mert azt mondták nekem: * „Az Úr házába indulunk!”
Itt állunk már kapuidban, Jeruzsálem. † Jeruzsálem, te jól épült város, *
szilárdan illeszkedik minden részed.
Oda vonulnak föl a törzsek, † az Úr törzsei Izrael törvénye szerint, *
hogyan az Úr nevére áldást mondjanak.
Ott állnak a bírói székek, * Dávid házának székei.
Jeruzsálemre békét esdjetek: * „Biztonságban éljenek, kik téged
szeretnek!
Falaid közt legyen béke, * biztonság házaid között!”
Így könyörgök testvéreim és társaim miatt: * „Békesség legyen
benned!”
Urunk, Istenünk háza miatt * áldásért esdek számodra.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké.
Ámen.

IGE

*Most pedig hozzád megyek, és ezeket elmondom a világban, hogy az én
örömöm teljes legyen bennük. Én nekik adtam igédet, és a világ gyűlölte
őket, mert nem a világból valók, mint ahogy én sem vagyok a világból
való. (János 17,13-14)*

Gondolat

Feltettem a kérdést magamnak, vajon úgy gondoltam-e, hogy Isten
irgalma akár csak egy szempillantás erejéig is véget ér halálom
pillanatában, és hangosan felnevettem hajnali kettőkor a pusztyává lett
kórházi szobában, mert ráeszméltem, hogy ez nem történhet meg...
Amikor Jevdokimov könyvét olvastam, megfogott az ő szépséges látása
arról, hogy mi is a tisztítóútz. Azt mondja: Az érés helye... A Nagy Orvos
felnyitja lelki szemeiteket az öröme, aki ő maga. 206.o.)

Imádság

*Köszönjük mindazt, ami biztonságos helyet teremt
az emberek és az állatok számára világodban.
Segíts, hogy olyan gyülekezeteket építsünk, amelyek tele vannak áldott
dolgokkal, ahol az emberek nyugalmat találhatnak lelküknek, ahol
csendben lehetnek jelenlétedben!
A növekedés biztonságáért imádkozunk, biztonságos helyért imádkozunk,
otthonainkért és úton való létünkért,
és az egymással és a Veled való találkozás örömeért!
Köszönjük a játékosságot és a fájdalmat, még akkor is, ha mértéktelenséget és
szelíd életet keresünk. Ámen.*

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 24. Virágvasárnap, 40. nap

Himnusz a Jelenések könyvéből

Méltó vagy, Urunk, Istenünk, * hogy a dicsőség, a tisztelet és a hatalom a tiéd legyen.

Mert te vagy, aki a világot alkottad, * akaratod hívott létre és teremtett mindent.

Méltó vagy, Uram, hogy átvedd a könyvet, * és feltörd minden pecsétjét. Hiszen megöltek, de véreddel megváltottál minket Istennek, * minden törzsből, nyelvből, népből és nemzetből.

Istenünk országává és papjává tettél bennünket * és uralkodunk az egész földön.

Méltó a Bárány, akit megöltek, † hogy övé legyen minden hatalom, gazdagság, bölcsesség, * erő és tisztelet, áldás és dicsőség.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké. Ámen.

IGE

Amikor Jézus az Olajfák hegyén ült, odamentek hozzá tanítványai külön, és ezt kérdezték: Mondd meg nekünk, mikor lesz ez, és mi lesz a jele a te eljövetelednek és a világ végének? Jézus így válaszolt nekik: Vigyázzatok, nehogy valaki megtévesszen titeket! Mert sokan jönnek majd az én nevemben, és ezt mondják: Én vagyok a Krisztus! – és sokakat megtevésztének. Fogtok hallani háborúkról, és hallotok háborús híreket. Vigyázzatok, ne rémüljete meg! (Máté 24,3-6)

Gondolat

A pusztinyalakó gondolatai és imádságai közül a legerősebb az kell legyen, hogy kiüresítse magát, miként Krisztus a megtestesülése által kiüresítette önmagát. Krisztus mélységét sohasem fogja elérni, de ez a pusztinyalakó hivatása... A kenózis (kiüresedés) mindenekelőtt rejtett valóság.. A pusztinyalakó kezeinek mindig üresnek kell lennie... (144.o.)

Imádság

Jézusom, milyen nehéz úgy élni, hogy mindenféleől becsapó üzenetek érkeznek hozzám. Hazudnak a te nevedben is. Annyira fel tudok ezen háborodni! Pedig Te csak egy egyszerű különbségtételre hívsz. Kérlek, segíts, hogy érzékelni tudjam azt, amikor valaki nem a Te lelkeddel szól. Kérlek, adj bölcsességet, hogy a te létezésedet soha ne tévesszem össze álruhákkal, reklámokkal, propaganda beszédekkel. Köszönöm, hogy a szív tisztasága mindig magával ragadó, és segít megtalálni a Te igaz szereteted. Kérlek, ebben őrizz, kérlek, vigyázz rám, kérlek, takarj be igazi jelenléteddel! Ámen

Ámen

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 25. Nagyhétfő, 41. nap

Himnusz a Római levélből

Hogyha Isten van mivelünk, * ki van ellenünk?

Tulajdon Fiát sem kímélte, hanem odaadta értünk, * hogyan ne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?

Ki emel vádat Isten választottai ellen? * Talán Isten, aki megigazultakká tette őket?

Ki ítélkezik fölöttük? † Talán Krisztus Jézus, aki meghalt, sőt föl is támadt * és az Isten jobbján közbenjár értünk?

Ki ragadhat el minket Krisztus szeretetétől? † Talán nyomor vagy szükség, üldöztetés vagy éhinség, * ruhátlanság, fegyver vagy életveszély? ...

Mindezen diadalmaskodunk általa, * aki szeret minket.

Biztos vagyok benne, hogy sem halál, sem élet, sem jelenvalók, sem jövődők, † sem magasság, sem mélység, sem egyéb teremtmény * nem szakíthat el minket Isten szeretetétől, amely Krisztus Jézusban van, a mi Urunkban.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké.
Ámen.

IGE

Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól. Nem a világból valók, mint ahogy én sem vagyok a világból való. Szenteld meg őket az igazsággal: a te igéd igazság. (Jn 17,15-17)

Gondolat

Nemde ez a szó, áttetszőség a te válaszod, Uram, a mi szennyezett világunkra, szennyezett elménkre, szívünkre és lelkünkre? Uram, ez a te módszered a világ megtisztítására? Mert ha az emberi személy valóban védtelen, megbocsátó és szerető lenne, az áttetsző elméket, szíveket és lelkeket eredményezne. Egy utánad kutató áttetsző lélek mindenkinek téged mutatna meg... Mert az istenszerető, önzetlen emberek nincsenek alávetve a manapság Földet beszennyező kapzsiságnak. (172.o.)

Imádság

*Most leülök Uram melléd, és veled üldögélek. Kezed a kezembe teszem. Kihez mehetnék máshoz? Jelen vagyok és figyelek. Kezedbe adom kudarcaimat. Neked adom a haragomat és félszavaimat, és te dicséretté formálsz azokat. Köszönöm, hogy te a mélyen bennem őrzött igéket keresed, az elindulást, a mosolyt. Még álmaimban is a tiéd vagyok. Neked adom a törődött, eltorzult, elárult testemet, és te életre támasztod azt. A te cseneded, a te valóságod, a te szomorúságod, a te örömed az én utam.
Ámen*

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 26. Nagykedd, 42. nap

54/55. Zsoltár

Imádságomat hallgasd meg, Uram, * ne zárkózz el kérésem elől!
Fordulj felém és hallgass meg; † a félelem hajszol, zavart vagyok, * rám tört az ellenség kiáltása, a bűnösök lármája.

Rám zúdítanak minden gyötrelmet, * haraggal támadnak ellenem.

Megremeg a szívem bensőmben, * halálfélelem vesz körül engem.

Rám szállt a félelem s reszketés, * megborzongtam egész valómban.

S így szóltam: „Bárcsak szárnyam volna, mint a galambnak, * elrepülnék s nyugalmat lelnék.”

Szívesen elfutnék messzire, * és a pusztában laknék.

Ott várnám, aki megment engem * az ítéletidőtől s a tomboló vihartól.

Szórd szét őket, Uram, zavard meg nyelvüket, * mert erőszakot és vizsalyt láttam a városban.

Éjjel-nappal körbejárnak a város falain, † gonoszság, küszködés, csalárdság lakik benne, * terein nem szűnik a csalás és zsarnokság.

Mert ha ellenségem szórna rám átkot, * azt még el tudnám viselni;

Ha az fordulna ellenem, aki gyűlöl, * talán elbűjnék előle.

De te vagy az, akit társamnak ismerlek, * bizalmasom és kedves barátom.

Meghitt barátságban éltem veled, * s az ünneplő közösségben együtt mentünk az Isten házába.

Érje utol őket a halál, * elevenen szálljanak le az alvilágba,

Mert gonoszság tölti meg hajlékuk, * ott lakik közöttük.

Én azonban Istenhez kiáltok, * és az Úr megment engem.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön örökké.

Ámen.

IGE

Atyám, azt akarom, hogy akiket nekem adtál, azok is ott legyenek velem, ahol én vagyok, hogy lássák az én dicsőségemet, amelyet nekem adtál, mert szerettél engem már a világ kezdete előtt. (János 17,24)

Gondolat

A szívemben belül én folyton Isten jelenlétében vagyok, illetve ott kellene lennem. Másként szólva, egy zárt kertben élek, ahol Istennel járok, és velem beszélgetek... Olyan ez, mintha Isten mellett üldögnék, teljes csöndben, noha folyton sok ember vesz körül minket... A pusztinya valami ilyesmi számomra: az az állapot, ahol Istent csöndben szemlélhetjük... A pusztinya belül van, és az ember örökké elmerül Isten csöndjében. (224.o.)

Imádság

Jézusom, köszönöm, hogy a szeretet körforgásába engem is bevonzol. Te nem akarsz magadban lenni, olyan vonzerő vagy, akiben nincs taszítás. Kérlek, hadd érezzek rá erre az isteni egységre! SDajnos dolgaim szétszórtnak. Reggeltől estig kapkodom a fejem a különböző irodák és munkahelyi vagy az élet sodrásából felkapott dolgok után. Diribdarabjaiból próbálom összeszedni életem elemeit. Istenem, hadd lássalak meg mindezen túl, mindez előtt és mögött és előtt. Ma is szeretném megélni, hogy életem az életed, és ez sokkal több, mint bármi, ami látható! Jézusom, hadd maradjak a Te áramodban! Ámen

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 27. Nagyszerda, 43. nap

Himnusz Péter leveléből

Krisztus szenvedett értünk, * példát adott nekünk, hogy nyomdokába lépünk.

♦ Bűnt nem követett el, † nem hagyta el hamis szó ajkát, * amikor szidalmazták, nem viszonzta a szidalmat.

Nem fenyegetőzött, amikor szenvedett, * mindent az igazságos bíróra hagyott.

Vétkeinket testében felvitte a keresztfára, † hogy meghalván a bűnnek igaz életet éljünk, * mert sebei által nyertünk gyógyulást.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak, * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké.

Ámen.

IGE

Jézus pedig tudva mindazt, ami reá vár, előlépett, és így szólt hozzájuk: Kit kerestek? Azok így feleltek: A názáreti Jézust. Én vagyok – mondta Jézus. Ott állt velük Júdás is, aki elárulta őt. Amikor azt mondta nekik: Én vagyok – visszatántorodtak, és a földre estek. Ekkor újra megkérdezte tőlük: Kit kerestek? Ők ismét ezt felelték: A názáreti Jézust. Jézus így szólt: Megmondtam nektek, hogy én vagyok: ha tehát engem kerestek, engedjétek ezeket elmenni! (János 18.4-8)

Gondolat

Igyekezetünk célja az kell legyen, hogy eljussunk arra a pontra, ahol “a nekem kell” “nem nekem kell”-lé válik. Ez a szegénység bensővé tételét jelenti, szenvedélyes vágyakozást arra, hogy mindentől megszabaduljunk. Néha ez nem lehetséges. A vágy viszont lehetséges. Beszélünk a “vágy keresztségről”. A szegénységben is létezik vágykeresztiség, szenvedélyes

vágyakozás arra, hogy semmihez se ragaszkodjunk, amikor a teljes külső szegénység nem megvalósítható.

(100.o.)

Imádság

Jézusom, Te senkit sem löktél el. De létezésed megdöbbentő ereje előtt a porba esünk. Köszönöm Uram azt a kitárulkozást és nyíltságot, ahogyan te mindig föltartad magadat! Bennem annyi kiskapus, csiki-csuki játék működik. Itt ez vagyok, ott amaz. Itt így mutatkozom be, amott másként. Köszönöm, hogy Te a létezés erejét hoztad el! Köszönöm, hogy ezt rám is árasztod!

Isten segíts, hogy ne épüljön bennem semmi akadály ezzel szemben!

Létezés forrása! Nyisd fel szívem zárt ajtaját!

Létezés ösvénye! Vezess önmagad felé!

Létezés öröme! Áradj szét bennem!

Létezés szenvedése! Engedem, hogy munkálkodj, engedem a fájdalmat is!

Uram, könnyezz bátran bennem is! Ámen

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 28. Nagycsütörtök, 44. nap

58/59. zsoltár

Ellenségeimtől ments meg, Istenem, * védj meg azoktól, akik fölkelnek ellenem!

A gonosztevők közül ragadj ki engem, * szabadíts meg a vérszomjas férfiak kezétől!

Mert íme, lesben állnak * és életemre törnek az erősek.

Pedig sem véték, sem bűn nincs bennem, Uram,* sietnek, rám törnek, bár ártatlan vagyok.

Kelj fel, siess felém és tekints reám, * Seregek Ura, Izrael Istene!

Ébredj föl, büntesd meg mind a népeket, * a megátalkodottakhoz ne légy irgalmas!

Esténcént mindig visszatérnek, * járják a várost, mint a vonító kutyák.

Hangosan csaholnak, éles kard a szájuk, * azt gondolják, nem hallja őket senki.

De te, Uram, nevetsz rajtuk, * semmivé teszel minden népet.

Istenem, erősségem, terád figyelek, * mert te vagy erős váram.

Istenem irgalmával elem siet, * Isten megadja, hogy ellenségeim fölébe kerüljek.

De ne öld meg őket, * hogy népem el ne feledkezzék soha erről.

Szórd szét őket erőddel, * és sújtsd le őket, Uram, védőpajzsom!

Ajkuk vétke és szájuk beszéde miatt † ejtse őket csapdába gőgjük, * mert hazugságot beszélnek és átkot szórnak.

Haragodban veszítsd el őket, * pusztítsd el őket és nem lesznek többé.

Hadd tudják meg, hogy uralkodik az Isten Jákobon * és a föld minden határán!

Esténcént mindig visszatérnek, * járják a várost, mint a vonító kutyák.

Kóborolnak, élelmet keresnek, * és morognak, ha jól nem laknak.

De én hatalmas erődet éneklek, * már reggel ujjongok irgalmad miatt,

Mert te lettél az én erős bástyám, * menedékem gyötrelmem napján.

Istenem, erősségem, rólad szól énekem, † Te vagy erős váram, * az én irgalmas Istenem.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké.

Ámen.

IGE

Az ajtót őrző szolgálólány így szólt Péterhez: Nem ennek az embernek a tanítványai közül való vagy te is? De ő így felelt: Nem vagyok....

Simon Péter pedig ott állt, és melegegett. Ekkor így szóltak hozzá: Nem az ő tanítványai közül való vagy te is? Ő tagadta, és megint csak azt mondta: Nem vagyok. (János 18,25)

Gondolat

Az önakarat olyan akadály, ami örökké ott áll köztem és Isten között. Úgy határoztunk, hogy meg fogjuk tenni ezt és azt. De közben Isten szólt: Ne tedd amazt! Arról van szó, hogy azt tegyük, amit ő akar, nem azért mert félünk tőle vagy a haláltól, hanem mert szerelem ég bennünk iránta, és azért léptünk be a pusztinyába, hogy valójában az ő akaratát tegyük, ne a sajátunkat. A pusztinya arra adatik, hogy ezt a hozzáállást formálja bennetek. A pusztinyalakónak végsősoron meg kell értenie, hogy olyan üressé kell válnia, mint amilyen üres lett Isten érte.

Imádság

Jézusom, köszönöm, hogy a te igened és nemed olyan biztos határvonal volt. Köszönöm eligazító szavaidat.

Jézusom látod, hogy az én szavaim összemosódnak, és az igenek nemmé tompulnak, a nemek pedig majdnemmé szürkülnek.

Ezekkel a ragacsos tagadásaimmal jövök most hozzád! Kérlek, tisztítsd meg szívemet, számat és értelmemet, hogy hitet tehessen melletted.

Tagadásainkkal is bennünket elfogadó Jézusunk, könyörülj rajtunk!

Ámen

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 29. Nagypéntek, 45. nap

101/102. Zsoltár (1-13.v.)

Uram, hallgasd meg imámat, * kiáltásom jusson eléd!
Ne rejtsd el előlem arcodat, * szorongatásom napján fordítsd felém
füledet!
Amikor csak hozzád kiáltok, * siess, hallgass meg engem!
Mint a füst, elmúlnak napjaim, * csontjaim, mint a parázs, izzanak.
Mint a lekaszált és elszáradt fű, olyan a szívem, * elfelejtem megenni
kenyerem.
Egyre csak jajgatva kiáltok, * húsom csontomra tapadt.
Olyan lettem, mint pelikán a pusztában, * mint bagoly a romok között.
Elkerül az álom és sírok, * mint magányos veréb a háztetőn.
Ellenségeim egész nap gyaláznak, * összeesküsznek ellenem, akik
miattam haragra lobbantak.
Hamut eszem kenyér helyett, * és italomat könnyel vegyítem
Neheztelésed és haragod miatt, * mert magasba emeltél, hogy földre
sújts engem.
Napjaim olyanok, mint a megnyúlt árnyék, * elszáradok, miként a széna.
Ám te, Uram, örökre megmaradsz, * nemzedékről nemzedékre
fennmarad neved.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké.
Ámen.

IGE

Pilátus feliratot is készíttetett, és rátétette a keresztre. Ez volt ráírva: A NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA. A zsidók közül sokan olvasták ezt a feliratot, amely héberül, latinul és görögül volt írva, ugyanis közel volt a városhoz az a hely, ahol megfeszítették Jézust. A zsidók főpapjai akkor szóltak Pilátusnak: Ne azt írd: A zsidók királya, hanem ahogyan ő mondta: A zsidók királya vagyok. Pilátus így válaszolt: Amit megírtam, megírtam. (János 19,19-22)

Gondolat

A pusztaság a szabaddá válás földje. Krisztust követni annyit tesz, hogy megtagadjuk önmagunkat. A pusztinyabeli szabadság első fajtája az önmagunktól való szabadság. Úgy vélem, hogy a pusztinyában rejlő legnagyobb kihívás ez a fajta szabaddá válás önmagunktól. Ez nem egyszerűen szabadság a saját akaratomtól, ahogyan az néhány nyugati író megfogalmazza, hanem szabadság számos dologtól. Ételtől, tanulástól. De az anyagi összetevőkön túl ez a szabadság jelenti azt is, hogy készek vagytok kimerészkedni a vízre olyan csónakban, melynek se kormánylapátja, se evezői nincsenek. (103.o.)

Imádság

Jézusom, annyian annyiféleképpen szólítottak már téged. Mindenki rád aggat valamilyen címkét, táblákat gyártanak, Megváltóm! Csendem! Fényem! Szeretném, ha nem biztonságot adó nevet keresnék neked, hanem csak Kereszteden néznék! Nem akarok semmilyen véleménnyel lenni, vagy meghatározni azt, amit látok. Csak nézlek, és szeretnék érzékelni azt a mindent meghaladó szeretetet, amit látok.

Ámen

BÖJTI IMÁDSÁG 2024. március 30. Nagyszombat, 46. nap

101/102. zsoltár (14-29.v.)

Fölkelsz és megkönyörülsz Sionon, † mert itt az ideje, hogy megkegyelmezz néki, * valóban itt az óra.

Még köveiben is gyönyörködnek szolgálid, * és sírnak romjai fölött.

A nemzedékek félik majd nevedet, Uram, * és dicsőségedet vallja a föld minden királya;

Mert az Úr felépíti újra Siont, * és megjelenik dicső fényében.

Meghallgatja a szegények imáját, * könyörgésüket meg nem veti.

Születendő gyermekeiknek írják föl mindezt, * hogy dicsérje az Urat a jövő nemzedék.

Mert letekintett az Úr fönséges házából, * a mennyből a földre nézett,

Hogy meghallja a foglyok sóhaját, * és megszabadítsa a halálra szántakat,

Hogy Sion hegyén az Úr nevét hirdessék, * és Jeruzsálemben dicső erejét,

Ha majd egybegyűlnek ott népek és országok, * hogy az Urat szolgálják.

Útközben megtörte erőmet, * megrövidítette életem napjait.

Akkor így szóltam: † Ne ragadj el életem derekán, * hisz nemzedékről nemzedékre tartanak éveid, Istenem!

Kezdetben te vetettél a földnek szilárd alapot, * az égbolt is a te kezéd műve.

Ezek elmúlnak, de te megmaradsz, † elavulnak, mint az ócska ruha, * mint az öltözéket, váltod őket.

Megváltoznak, de te ugyanaz maradsz, * s éveid nem érnek véget.

Szolgálid fiai nálad laknak, * utódaik megmaradnak színed előtt.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké.

Amen.

IGE

És íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. (Máté 28,20)

Gondolat

Valamiképpen beleegyeztek, mert tudjátok, hogy bele kell egyeznetek mindenbe, mivel Isten azt akarja, hogy szabadon szeressék, olyanokra vágyik, akik szabadon szeretik őt. Nem erőlteti a legkisebb dolog megtételét sem, hacsak nem egyeztek bele minden egyes részletébe. Így hát a gyökerek mélyre hatolnak. Ekkor kezdetek el figyelni Istenre. A megkülönböztetés lelke megfogon benneteket. (135-136.o.)

Imádság

Istenünk, köszönjük, hogy Te mindig, egész élet-folyamunkon keresztül velünk vagy. A mi látásunk sokszor pontszerű, és néha kiesnek pillanatok a gondolatainkból, elfelejtünk dolgokat. De Te egész valóddal és az idő minden kis szeletében tartasz minket, mint egy hálót. Ebben szeretném behelyezni mindenemet, ünnepünket, ezt a böjti utat, amely mögöttem van! Minden a Tied! Amen